

Scranton, Pa. — Liepos 26 d. užsibaigė LRKSA seimas. Visą valdybą, išskyrus dvasios vadą, liko ta pati. Naujuoju dvasios vadu yra kun. F. Boll (Baltusevičius), šv. Mykolo par. klebonas, Scranton, Pa. Tik komisijose yra naujų narių. Į Statutų komisiją yra išrinktas adv. Jonas Grigalius iš So. Bostono.

Kitas seimas įvyks už dviejų metų Cleveland, Ohio.

Seime dalyvavo 80 atstovų.

Seimas priėmė taip vadinamą konversijos planą.

Valdyboje yra šie: pirm. L. Šimutis iš Chicagos; vice-pirm. Juozas Vaičiūnas, Scranton, Pa.; sek. Vincas Kvetkus, Wilkes Barre, Pa.; ižd. Juozas Joneika, Pittston, Pa.; izdo glob. Petras Karašauskas, Plymouth, Pa.; ir Vincas Abramaitis, Tamaqua, Pa.; daktaru - kvotėju — Dr. A. Rakauskas; "Garso" redaktorius - administratorius M. Zujus. Visą valdybą išrinkta vienbalsiai.

Stalinas Gavo Dar Viena Medalį

Maskva — Praneša, kad Vyriausiasis Sovieto prezidentas įteikė diktatoriui Stalinui taip vadinamą "Pergalės Ordenu".

Keista, ar ne? Pergalės nėra. Vokietijos naciai dar neperbloki.

Tėv. Just. Vaškys, O.F.M., Lietuvos Pranciškonų provincijolas, Amerikoje. Jis nuoširdžiai kviečia visus lietuvius į šv. Antano vienuolyno pašventinimo iškilmes, Greene, Me., kurios įvyks rugp. 6 d. š. m.

★ Suimtieji japonai į nelaisvę Naujoje Gvinėjoje pasipasakojo, kad jie buvo painformuoti, jog čia (Naujoji Gvinėja), esanti Kalifornija. Matyt, japonų viršininkai palaiko smarkią melagingą propagandą tarp savųjų kareivių, kad sustiprinus jų karinę...

Remk šios šalies apsigynimą Pirk Defense Bonds ir Stamps

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY Join The Pay-Roll SAVINGS PLAN

DARBININKAS Lithuanian Semi-Weekly Newspaper Published every TUESDAY and FRIDAY 366 Broadway, S. Boston 27, Mass.

Didelė Audra Bostone Ir Apylinkėje

Perkūnėlis Sužalojo Lieuvių Namus Stoughtone — Tris Žmones Užmušė

Sekmadienį, liepos 30 d. Bostone ir apylinkėje siaurais perkūnėliu ir lietumi. Perkūnėlis padarė daug nuostolių. Vanduo išplovė daržus, užliejo rūsius. Tris žmonės užmušė.

Apie 2:30 val. perkūnėlis trenkė į pp. Prano ir Onos Perekšlių, 25 Bradford St., Stoughton, Mass., namus. Suardė ir perskėlė iki rūsių namų kamina, apardė stogą. Tuo laiku pas pp. Perekšlius buvo svečių iš Dorchester pp. S. Mockai, iš West Roxbury — pp. Stasiuliai, Palubeckiai ir A. ir K. Namaksiai su šeima. (pp. Perekšliai yra p. Katrinos Namaksienės tėveliai).

Perkūnėlis trenkė į kamina besiruošiant pietautų. p. Perekšlienė yra serganti ir gulėjo lovoje. Visi buvo išgąsdinti, bet išliko nesužeisti. Tik p. Stasiulio automobilis kiek nukentėjo, kada kamino plytos pradėjo kristi nuo stogo ant jo automobilio. Be to, kaikurie buvo apnešti suodžiais iš trūkčio kamino. p. Adolfas Namaksy tuo laiku stovėjęs tarpduryj ir jautęs lyg ugnis perėjusi pro jį. p. Stasiulienė, kuri stovėjo kambary ties elektros šviesa, jautė lyg smūgį viršugalvyj.

Valgiai, kurie buvo pagaminti svečių pavaišiniui, taip pat beveik visi buvo sugadinti.

p. A. Namaksy pašaukė gaisrininkus, bet jie neturėjo darbo, nes gaisras neįvyko.

Tuo pačiu laiku perkūnėlis sužalojo vieną namą, būtent. 19 Augustus Ave., Roslindale.

Lenkijos Premieras Maskvoje

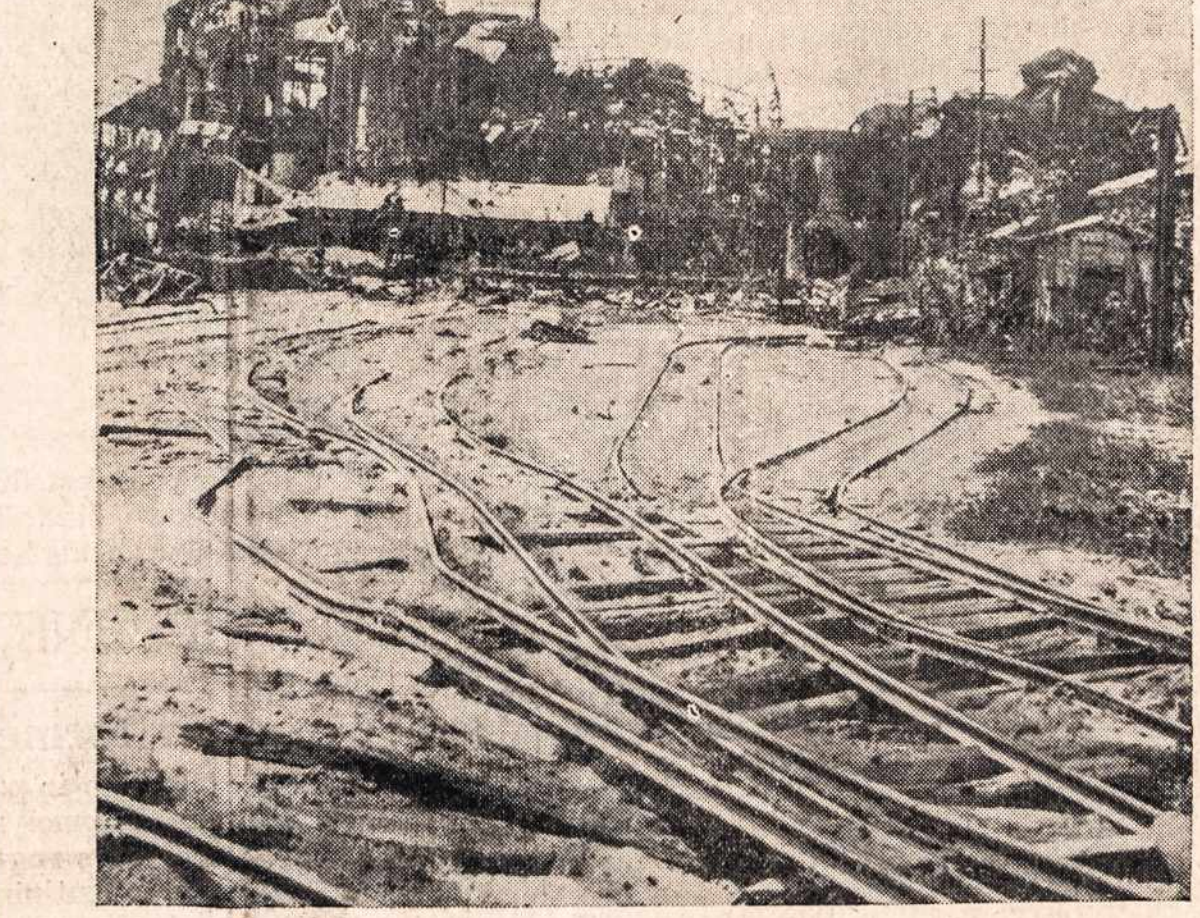
Londonas, liepos 31 — Pranešama, kad Lenkijos vyriausybės premieras gavęs leidimą vykti ir jau nuvykęs į Maskvą, kur turės su Sovietų maršalu Stalinu pasikalbėjimą.

Lenkų premieras Mikolaichik nori išlyginti kilusius nesusipratimus tarp Lenkijos valdžios Londone ir Sovietų Rusijos valdžios. Kaip žinoma, Sovietai leido lenkams kviesingams sudaryti Lenkų Nacionalę Tarybą Maskvoje, ir ne tik leido sudaryti, bet sovietų vyriausybė tą tarybą pripažino, kaip "teisėtą lenkų civilinę administraciją".

Sovietų Rusijos valdžia nenori išsižadėti rytinės Lenkijos, kurią ji gavo nuo Hitlerio 1939 m. Tiesa, sovietai siūlo lenkams už tai Rytinę Prūsiją. Bet Rytinė Prūsija nėra lenkiškas kraštas. Tas kraštas daugiau lietuviškas, ir istorinei priklauso Lietuvai.

Rusai Užėmė Kauną

Raudonieji Briaunasi Į Suvalkiją

Subombarduotas siauras geležinkelis, kuris buvo japonų pratiestas Saipan saloje, tarp cukraus plantacijų ir dirbtuvės.

Londonas, liepos 31 — Vokiečių žinios paduoda, kad raudonieji gal būti jau pasiekę Varšuvą, Lenkijos sostinę. Tos pačios vokiečių žinios paduoda, kad rusai jau užėmė Kauną, laikinąją Lietuvos sostinę. Vokiečiai antrą kartą skelbia, kad rusai perėjo Vistulos upę, į pietrytus nuo Varšuvos.

Rusijos kariuomenės dabar yra 335 mylios nuo Berlyno; 125 mylios nuo Vokietijos Silezijos; 31 mylia nuo Rygos, Latvijos uosto; 83 m. nuo Krakuvos; 95 m. nuo Tallino, Estijos sostinės; 11 m. nuo Marijampolės; 60 m. nuo Tilžės; 79 m. nuo Klaipėdos; 120 mylių nuo Karaliaučiaus.

Londonas, liepos 31 — Maskvos žinios paduoda, kad Rusijos gen. Ivan Černiakovskio, 37 m. amžiaus žydų kilmės tankų eksperto, vadovaujama raudonoji armija briaujasi į Suvalkijos kraštą. Sakoma, kad toje srityje užėmė 300 miestelių ir kaimelių. (Kaip žinoma, Lietuvoje, pravedus žemės reformą, kaimai buvo išskirstyti į vienkiemius. Taigi tame skaičiuje yra miesteliai ir vienkiemiai). Rusų žinios paduoda, kad raudonoji armija užėmė Biržus.

Pereitą savaitę buvo žinių, kad vokiečiai išsikrausto iš Kauno, laikinosios Lietuvos sostinės, bet rusai tų žinių nepatvirtino. Iš Maskvos paduodamų žinių sužinome, kad raudonieji užėmė Gibių miestelį, Suvalkijoje, nuo kur karo frontas į šiaurę eina per Simną, Plutiškę, Karmėliavą, Šetą, ir nuo čia į vakarus Tytuvėnų link ir per Šiaulius į šiaurę link Latvijos.

Lenkijoje raudonieji taip pat užėmė kelius miestelius. Latvijoje užėmė kelius miestelius ir nukirtė Lievojaus geležinkelį, užimdami Gludą stotį. Sakoma, kad gen. Černiakovskio vadovaujama armija nuo birželio 23 d., kada pradėjo ofensyvą Baltgudijoje, užmušė arba paėmė į nelaisvę 161,277 vokiečius.

Londono militaristai sako, sovietų raudonoji armija, užimdama minimas teritorijas Pabaltijo valstybėse, apsupa tarp 200,000 ir 300,000 vokiečių

Žuvo Amerikos Generolas

Washington, D. C., liepos 31 — Karo Departamentas praneša, kad karo fronte, Normandijoje, užmuštas lt. gen. Lesley J. McNair.

Lt. gen. McNair buvo 61 m. amžiaus. Jis buvo vienas gabiausių karininkų. 1943 m. balandžio mėnesį, lankant karo frontą Tunisijoje, gen. McNair buvo sužeistas, bet po operacijos pasveiko ir grįžo prie savo pareigų.

Naciai Turi Tik 950 Lėktuvų Prancūzijoje

Iš Vyriausio Alijantų Ekspedicijos Centro, liepos 31 — Apskaičiuojama, kad Prancūzijoje iš 4,000 nacių lėktuvų beliko tik mažiau tūkstančio.

Vokietija dabar negali pasistatyti daugiau lėktuvų, nes alijantai sunaikino jos industriją.

Vokietija Ištraukia Kariuomenę Iš Jugoslavijos

Bari, Italija, liepos 31 — Iš patikėtinų šaltinių gauta žinios, kad Vokietija ištraukia savo kariuomenę iš Jugoslavijos.

Iš septyniolikos vokiečių divizijų, kurios buvo liepos 1 d., beliko tik dešimts, ir tai antraeilės.

Turkija Nutraukianti Santykius Su Vokietija

Istanbul, Turkija, liepos 31 — Spėjama, kad Turkijos vyriausybė nutrauks diplomatinis santykius su Vokietija ir po to leis Alijantams įsisteigti bazes, kad galėtų pulti priešą Aegean salose.

Lenkų Delegacija Pas Popiežiumi

Vatikano Miestas, liepos 31 — Pereitą penktadienį Jo Šventenybė, Popiežius Pijus XII priėmė lenkų delegaciją ir pareiškė viltį, kad pasaulis pripažins teisėtus Lenkijos reikalavimus.

Naciai Sudegino Graikijos Kaimą

Londonas, liepos 31 — Graikijos vyriausybė Londone pranešė, kad po susi-

rėmimo tarp graikų partizanų ir nacių patulės, naciai, keršydamai graikams, sudegino Kieisours kaimą, Kastoria rajone. Vyrai išbėgiojo, o moterys ir vaikai sudegė. Sakoma, kad degėsiuose rasta 250 moterų ir vaikų lavonų.

Graikų pranešimas sako, kad iki šiol naciai sunaikino daugiau kaip 1,000 apgyventų vietų Graikijoje, ir nužudė suvirš 24,000 žmonių.

Britai Pradėjo Naują Ofensyvą — Amerikiečiai Užtaisė Spąstus Naciams

Iš Vyriausio Alijantų Ekspedicijos Centro, liepos 31 — Britai kirto smarkų smūgį Vokietijos nacių karo jėgoms iš Caumont miesto, Normandijoje. Tuo pačiu laiku Jung. Valstybių karo jėgos ištaškė aštuonias vokiečių divizijas.

Amerikiečiai užėmė Brehal, Cerences, Gavray ir Percy.

Britai, kurie sudavė netikėtą smūgį iš Caumont, pasivarė keturias mylias pirmyn. Vokietijos nacių moralė Normandijoje visai nupuolė. Tai pasireiškė prie St. Denis-le-Gast, kur belaisviai savanoriai pasidavė ir patys nuėjo į Amerikiečių centrus. Viena grupė jų buvo dvidešimt, pasidavė dviem laikraščių korespondentams. Pažymėtina, kad prancūzai rodo didesnę draugiškumą alijantams.

Guam Saloj Paskelbtas J. V. Režimas

Guam, liepos 27 (suvėluotas pranešimas) — Jung. Valstybių režimas atstatytas Guam saloj. Apie tai admiralas Chester W. Nimitz paskelbė proklamaciją.

Alifan kalno pavėsyj ant derlingos raudonos ir juodos žemės Guam saloj iškelta Jung. Valstybių vėliava, kur įvyko iškilmingos ceremonijos. Tuo pačiu laiku į japonų eiles artė Sumay zvimbė kulkos. J. V. marinai užėmė Orote pusiasalį.

Britai Stumia Japonus

Iš Pietrytinės Azijos, liepos 31 — Britų karo jėgos varosi pirmyn link Rytų Indų - Burmos sienos miesto. Smarkios kautynės eina arti Tamu.

Lietuviai Karys Prašė Pijų XII Melstis Už Lietuvą

PASIKALBĖJIMAS VYKO ANGLŲ KALBA

(LKFSB) Londono lietuvis, britų armijos karys, J. Balnius šių metų birželio 9 d. atlikę Jo Šventenybę Popiežių Pijų XII. Štai kaip jisai šį įvykį aprašė mūsų Londono korespondentui: "Šiandien, turbūt, vra mano laimingiausia diena šiame pasaulyje. Šį rytą (birž. 9 d.) gavau orogos su kapelionu nuvažiuoti į Romą. Nuvažiuoju anie puse no 9 val. ryte. Nuėjau į Vatikano sekretoriatą sužinoti vskubo Būčio adresa. Gavęs, pasigriebiau porą italionukų parodvti kelia. Radau vyskupa Būčį namie. Sutiko su didžiausiu džiaugsmu, ir taip pat kun. Sakevičius, kun. Vaitkevičius ir du broliai. Perdaviau Jūsų ir Didž. Britanijos lietuvių linkėjimus ir žinias. Ganytojas Būčys siuncia Jums ir visos D. Britanijos lietuviams savo linkėjimus ir palaiminimą. Tuoj sprunkau į Vatikaną pamatyti šv. Tėvą, 12 val. Nėra žo-

džių, kaip jautiesi, matydamas Kristaus vietininką! Popiežiaus apeigų tvarkytojas klausė, kokios tautybės. Pasakiau — lietuvis. Paskyrė man vieta arčiau sosto. Atvyko popiežius, prabilo i visus anglų kalba, maždaug, taip: "Esu Jūsų bendras tėvas..." Toliau prisiminęs karo baisybės. dėkojo Dievui, kad Šventasis Miestas liko nepaliestas. Pagaliau pasakė: "Dabar palaiminsiu jus visus ir kas turite religinių dalyku". Paskui pradėjome bučiuoti Jo Šventenybės žiedą. Buvau ketvirtas ir sakau angliškai:

— Tėve, ar teiksitės melstis už Lietuvą?
— Taip, taip, — atsakė popiežius taipgi anglų kalba.
— Ar Jūsų šventenybė žino apie Lietuvą?
— Taip, taip, mano sūnau, aš žinau!; — atsakė Pijus XII.

GO Greyhound Racing Tonight! Use the EL via Maverick Station WUNDERLAND REVERE

"Paskui Mane!"

1518 metais didelė Maskvos kariuomenė apgulė Lietuvos pilį Polocką. Lietuviai tuojuo atėjo jos gelbėti, tačiau prisartinus prie Dauguvos krantų, kariuomenės vadas joku būdu negalėjo išgalvoti, kaip jis galėtų perkelti savo vyrus per istvinius upę. Tik staiga prieš nusiminusius kareivius pasirodė jaunas baltu apsiaustu Raitelis ir sušukęs "paskui mane", savo baltu žirgu pirmas įėjo į Dauguvą. Čia jis parodė brastą, kuria kariuomenė lengvai perbrido į antrąjį upės krantą. Tik tuomet lietuviai suprato, kad tas Nepažįstamasis Raitelis — tai buvo šv. Kazimieras, kurio pagalbos jie šaukė prieš mūšį. Jie, dvasioj sutvirtėje, netikėtai užklupo priešus ir lengvai nugalėjo daug didesnę už save Maskvos armiją.

"Paskui mane!" — tai mūsų Globėjo šv. Kazimiero žodžiai, taip netikėtai nuskambėję prie Dauguvos krantų, jie turėtų ir šiandien smarkiau suaidėti visoje mūsų tautoje, kur jos vaikai bebūtų. Jie kviečia eiti paskui šventąjį visą Lietuvą ir išseiviją. Šaukia prie pergalės, žada dangaus palaimą.

"Paskui mane!" jau ne Polocko gelbėti, kaip Zigmanto Senojo laikais, o savo sielų, savo išgriaunamų šeimų, griauamos visos lietuvių tautos. Nes sugedusi priešų prigimtis ir pragaro galybės nori išplėsti mums tai, kas brangiausia — tikėjimą, dorą, tėvynę, — ir atiduoti mūsų tėvus, brolius, seses ir artimuosius skaudžiai priešų vergovei.

"Paskui mane!" — ne per patvinusią Dauguvą, o atversti bedievybe prisigėrusių ir klaidoje gyvenančių sūnų palaidūnų, kurie protą ir kūną dažnai aukščiau stato už sąžinę ir sielą; kurie raudonojo dievičio šešelyje smilkdami išduoda savo tėvą ir motiną.

"Paskui mane!" — per šią trumpą žemės kelionę amžiną laimę, kas yra mūsų šio gyvenimo vienintelis tikslas, sielos ilgesys.

Tačiau, gal ne vienas pasakys: "Per aukštas jis

Vienas iš 14-kos sužeistųjų, kuris parvežtas lėktuvu iš Normandijos, Prancūzijos į New Yorką, parodo amerikietei — kariai dar dalį savo suplėšyto parašiuoto, kuriuo jis buvo nusileidęs pirmą dieną invazijos už načių pozicijų. Karys, Pvt. George James of Clarksburk, W. Va.

GERIAU VĒLIAU...

Geriau vėliau, negu niekad, Kalba žmonės jau senai. Ką ir aš jau pripažįstu, Kitiems patariu dažnai.

Visuomet sau prisiminti, Kuoilgiausiai užlaikyt: Jeigu matai gerą tikslą, Kurį sau įgyt, —

Kad gyvenimas pakrypęs Nesudužtų tarp uolų, Atsiminki, kad nuo pikto Ginti niekad ne vėlu.

"T. P."

šv. Eucharistijos, šv. Panelės Marijos, artimo meilės takas! Maldos, apsimarinimo, skaistybės ir nusizeminimo kelelis! Tai drašaus savo tikėjimo išpažinimo vieškelis. Būti savęs ir savo pikty palinkimų viešpačiu — tai be galo didelis daiktas. Tai didingiausia pergalė, tikras karaliavimas!

Štai kokio gilaus pamaldumo, artimo meilės ir vyriško pasiaukojimo mes galėtume išmokti iš Lietuvos Globėjo! Štai kodėl jo sekimas turėtų ilgainiui pavirsti tikra mūsų dvasinio prisikėlimo diena, nes jo atminimas gali prižadinti ir mūsų širdyse ugingo idealizmo ir nuostabaus karžiogiškumo kibirkštis!

Argi mes atsiliksime nuo kitų tautų, kurios taip garbingai, taip karštai myli savo dvasios herojus — šventuosius. Prancūzija, Ispanija, Vengrija, Airija ir kitos šalys moka taip pagerbti savo tėvynės globėjus! O mes? —

Bent sekdami šv. Kazimiero dorybes, statykime jam dvasinį paminklą savo širdyse, šeimose. O tada saugiais keliais jis ves mus ir mūsų brangią tėvynę prie amžinojo visų žmonių ir tautų paskyrimo. "ž."

PRIE STALO...

Niekur taip nepasireiškia dvasiškosios sielos kilnumas, žmogaus valdžia gamtoje, žmogaus griežtas skyrimasis nuo kitų tvarinių, kaip prie stalo.

Ant plento prie akmenų krūvos sėdi akmenų skaldytojas. Jis atrodo labai vargingai. Šalia stovi mažiukas jo sūnus, ką tik atnešęs savo tėveliui prastučius pietus. Darbininkas,

prieš kąsdamas pirmutinį kąsnį, nusiima nuo galvos kepurę ir, padaręs šv. Kryžiaus ženklą, tyliai pasimeldžia. Pasakykite dabar, kada labiau tokį darbininką pagerbtume, ar dabar, ar kada jam uždėtų karališką vainiką. Be abejo, labiau pagerbsime šį besimeldžiantį darbininką, nes čia pasireiškia visą jo sielos vertybės, visos protingo žmogaus kilnumas. Kas tas karalius ar kitas koks valdovas, sėdįs aukso soste su vainiku ant galvos, kuris niekuomet nedaro šv. Kryžiaus ženklo? Kuo jis skiriasi nuo neprotingo gyvulio? Juk ir gyvulus taip gražiai papuoštas atrodys galingas. Ne. Tik Dievui tarnauti yra viešpatauti. Tai nieku nepamainoma tiesa.

Taigi jei nori pažinti, ar kuris žmogus skiriasi nuo nykstančios medžiagos, ar jis nors truputį vertas protingo žmogaus ir tikro kataliko vardo, — stebėk kaip jis pradės valgyti.

Šis gražus ir labai naudingas paprotys ypač turėtų būti praktikuojamas šeimose. Per bendrą stalo maldą užsimezga glaudūs ir nuoširdūs santykiai tarp tėvų ir vaikų. Dangaus Tėvo akivaizdoj vaikų širdyse kyla dėkingumo jausmas tiems, kurie čia žemę tą Tėvą pavadoja, kurie

Vaizdas Neapolio katedros vidaus. Čia karys negirdi ir nejaucia'karo, čia taika ir ramybė. Čia įgijama naujų jėgų tolimesnėms kovoms...

GREENE, MAINE

Istorinė Diena

Amerikoje pirmo ir pastovaus Lietuvos Pranciškonų šv. Antano Vienuolyno Mount St. Francis PAŠVENTINIMAS įvyks rugp. 6 d., sekmadienį, 3 valandą po pietų. Pašventinimo apeigas atliks Jo Ekscelencija Portlando diecezijos vyskupas JUOZAPAS E. McCARTHY. Pašventinimo dienoje 10 val. ryto vienuolyno koplyčioje bus šv. mišios su pamokslu.

5:30 val. po pietų, DeWitt Hotelyje iškilminga vakarienė su sekančia programa: —

1. Kalbos.
2. Tautiniai šokiai, vadovaujant Mrs. O. Ivaškienei.
3. Solistai Miss Mary Pranckus ir Mr. A. Lemiux padainuos lietuviškų dainų.

Nuoširdžiai kviečiame dalyvauti toje istorinėje pašventinimo dienoje visus Bostono ir apylinkės lietuvius ir lietuves, visus Vienuolyno Fundatorius, Rėmėjus, Geradarius, mūsų Brolius ir Seses Tretininkus-es, "Varpelio" skaitytojus — visus šv. Pranciškaus mylėtojus. —

Visi keliai veda į Greene, Maine: —

AUTOMOBILIU — Nuo Bostono iki Portlando, kelias Nr. 1; nuo Portlando iki Greene per Lewistoną — 3, 11, 100, 202, 302.

AUTOBUSU — Autobusai iš New Yorko, Bostono ir Portlando į miestus Bangor, Waterville ir St. Stephens, Maine, pračina tiesiai pro vienuolyną.

TRAUKINIAIS — Vasaros metu yra patogus ir tiesioginis susisiekimas traukiniais tarp New Yorko, Bostono ir Lewistono. —

Malonūs lietuviai, nepraleiskite progos dalyvauti Amerikos besikuriančio naujo religinio ir tautinio centro — vienuolyno pašventinime. Ta pačia proga galėsite praleisti laiką nepaprastai gražioje Maine valstybės gamtoje. Tat, laukiame atvažiuojant malonių svetelių. Lietuvos Pranciškonai.

jais rūpinasi ir juos maitina. Jie pamato pūslėtą tėvo ranką, pastebi meilų ir susirūpinusį motinos veidą, ir užsidega vaikų širdyse amžina meilės ir dėkingumo ugnelė.

Pažinau vieną asmenį, kuris nei pats meldavosi nei vaikams leisdavo melsis. Dėkingumo ir nuoširdumo jausmo šeimoj nebuvo nė šešėlio. "Aš pats sau duonos užsidirbu, man Dievas nieko neduoda", kalbėdavo darbininkas. Bet nelaimė. Vieną vakarą darbininkas pareina iš darbo be dešinės rankos. Netrukus vėl atsirado proga užėti pas tą darbininką. Pasirodė, kad jis savo klaidą jau suprato. Liūdnam ir nusiminęs jis prisipažino: "Dievas visa duoda. Dabar aš aiškiai matau, kad nuo Dievo palaimos visą pareina".

Pastebėtas faktas (daiktas), kad religingos šeimos

visuomet geriau moka pasitenkinti mažu ir savo būkle niekam nesiskundžia. Tuo tarpu netikinties šeimos tuoj pasiduoda ištvirkimui, girtavimui, pradeda vogti ir tada, aišku, tokia šeima visiškai išyra ir niekuomet nebesitvarko. K. Z.

RYTO DAINA

Užgeso aukso žvaigždės, Išblyško jų šviesa. Tuo rytas skaisčiausias Laukuos barstys rasas. Gili tylą dar dengia Ir slėnius ir laukus -- Tiktai lakštutė čiuiba Ant žydinčių šakų. Ji gieda Dievo garbę, Jo meilę, Jo žodžius — Ranka Jo viršum jūros, Virš pievų, upių šių... Jis atneša mums rytą, Pavasarį, gėles Ir taip visad su meile Gyvenimą mus ves.

V-tė E. M.

SKRENDANČIOS BOMBOS IR LONDONO LIETUVIAI

(LKFSB) Mūsų korespondentas praneša iš Londono, kad skrendančių bombų atakomis gerokai varginama pietinė Anglija. Kolkas lietuvių bažnyčia nei klebonija nenukentejo nuo to "naujojo" vokiečių ginklo. Šiaip jau lietuvių yra nukentėjusių: rytų priemiestyje susprogo kaikiurių lietuvių langai, pietryčiuose nutrenkė duris, išnešė langus ir kiek stogo apgadino. Pietinėje dalyje viena šeima buvo netekusi langų ir durų, o kita lietuvių šeima — poros smulkesnių langų. Tą matė mūsų korespondentas savo akimis. Sekančią naktį tą šeimą vos neištiko didesnė nelaimė: šeimninę užgriuvo lubos, bet laimingai — nesužeidė. Kiti jų namiškiai sveiki. Vokiečių sparnuoti sviediniai lekia neperaukštai ir, jei tik giedras oras, aiškiai matomi. Stumiklis — motoras urzgia skirtingai nuo kitų ir išleidžia šviesos ar ugnies srovę. Kai pasibaigia jėga, stumiklis sustoja, liepsna užgesa, sviedinys krinta pražulniai. Kur krinta iš visos apylinkės išneša langus, dažnai duris, o jei patalpa į netvirtai statytų namų tarpą, tai ir keletą namų apgriauna.

Sekančiame laiške rašytame liepos 4 d., mūsų korespondentas praneša, kad atsikridus vokiečių bomba krito rajone kur yra Lietuvos atstovybė ir istrenkė dešimtį langų, tačiau iš atstovybės personalo nesužeidė nieko. Taipgi poroje lietuvių namų lubos įgriautos, keliems langai su spelčiais išlėkė, kitiems durys užraktus atplėšė, stogai prakiuo, bet sunkiai nukentėjusių tarp Londono lietuvių nėra. Palyginti, kol kas, lietuviai laimingesni už kitus. Dauguma lietuvių naktimis miega slėptuvėse giliai po žeme, kiti gatvių stipriose slėptuvėse. Pasilikusiems

Išdraskytos Gėlės

Vienas tėvas pamerkė puode daugialaiškę gėlę. Atėjęs sūnus ėmė ir išdraskė gėlių kelmą, sakdamas, kad visam kelmui tame puode per ankšta. Bet netrukus jis pamatė, kad ir puode likusieji gėlės laiškai ėmė vysti. Tai pastebėjęs, tėvas pasakė vaikams šį pamokinimą: "Mano mieli vaikeliai! Šio išdraskyto gėlės kelmo paveikslas gyvai parodo, kad ir Dešimts Dievo Įsakymų ankštai tarp savęs susiję. Kas nors vieno jų nesilaiko, tuo pačiu jau ir kitus laužo".

Vargonininkų S-gos Seimas

Amerikos Lietuvių R. K. Vargonininkų Sąjungos Seimas įvyks rugpiūčio (August) 23 d., 1944 m., Plymouth, Pa.

Seimas prasidės šv. mišiomis 9:30 val. ryte, šv. Kazimiero lietuvių parbažnyčioje. Tad-gi, kuriems tikrai rūpi organizacijos ir chorų bei "Muzikos Žinių" ateities gerovė, kviečiu visus šiame Seime skaitlingai dalyvauti. Jūsų

Aleksandras J. Aleksis, ALRKVS Centro Pirm.

Kun. P. M. Juro Nauja Maldaknygė

Ką tik gavome iš knygriškyklos kun. Pr. M. Juro naują maldaknygę RAMYBES SALTINIS. Knyga turi 544 puslapius, gražiais odos aparais, auksuotais kraštais, traukiančios išvaizdos. Kaina \$2.75.

Užsakymus siūskite su money orderiu ar čekiu: "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

K-RATIONS FOR TWO

Pvt. Robert W. Hopper, left, of Huntsville, Ala., and Pvt. Robert Grant of Barberton, Ohio, indulge in K-Rations, each supplying his own. All K-Rations are wrapped in extra heavy cellophane and packed in a box with a protective wax coating to protect the contents from rain or tropical humidity. Used fat is a necessary ingredient in the manufacture of both the cellophane and the wax coating. The fat saved in kitchens helps preserve the food supplies of fighting men.

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every Tuesday and Friday except Holidays such as New Year, Good Friday, Memorial Day, Independence Day, Labor Day, Thanksgiving and Christmas

by SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:		PRENUMERATOS KAINA	
Domestic yearly	\$4.00	Amerikoje metams	\$4.00
Domestic once per week yearly	\$2.00	Vieną kart savaitėje metams	\$2.00
Foreign yearly	\$5.00	Užsieny metams	\$5.00
Foreign once per week yearly	\$2.50	Užsieny 1 kart sa-tėj metams	\$2.50

DARBININKAS

866 West Broadway, South Boston, Mass
Telephone SOUTH Boston 2680

Čia Ne Vien Lenkijos Problema

"Boston Traveler" įdėjo šitoki editorialą.
"LENKŲ PROBLEMA.

"Jungtinės Valstybės ir Britanija pripažįsta tremtinę Lenkijos vyriausybę. Rusija pripažįsta naują padarą, vadinamą Tautinę Lenkų Tarybą. Ji yra Maskvos garsokalbis, skelbiantis "partijos liniją" lenkų problemai. Ji nori pastumėti Lenkiją į vakarus. Ji nori, kad Rytų Lenkija būtų Rusijos dalimi ir kad Rytprūsiai būtų Lenkijos dalimi. Tad rusai aiškiai žino, ko jie nori. O ką gi britai ir mes patys? Atlanto Čarteris aiškiai mus ant rekordo pastatė. Trečiasis jo punktas tarp kitko byloja, kad Atlanto Čarteris "pripažįsta visoms tautos teisę pasirinkti tokią valdžią, po kokia jos nori gyventi".

"Jei tie žodžiai ką nors reiškia, tai jie turėtų reikšti, kad Britanija ir Jungtinės Valstybės po karo paskelbs plebiscitą (žmonių balsavimą) tose žemėse, kur kils ginčų dėl valdžios pasiskyrimo. Tai reiškia, kad turės būti plebiscitas Rytų Lenkijoje, ar ji nori priklausyti Lenkijai, ar Rusijai. Tai reiškia, kad turi būti žmonių balsavimas Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, ar jos nori būti nepriklausomos, ar priklausyti Rusijai.

"Tad jau metas perkelti tuos Atlanto Čarterio žodžius iš bendros generalinės prasmės į tikrą praktišką reikšmę. Lenkų problema tai logiška proga tam pradžiū padaryti. Mes galime laikytis Atlanto Čarterio principų ir neįprasti jokių atmainų Lenkijoje ir Pabaltės valstybėse, nebent jų žmonės taip nubalsuotų. Arbe mes galime taikytis prie aplinkybių, priimdami kai po įvykusį faktą visa tai, ką Rusija Lenkijoje ir Pabaltėje padarys. Bet mes negalime taip tęsti toliau, lūpomis pripažindami principą, o širdij būti palinkę taikytis prie aplinkybių".

Atrodo, kad Anglija ir Amerika taikosi prie aplinkybių. Atlanto Čarteris sau, gyvenimas sau. Rusų pavergtieji kraštai — out of luck. Labai gaila, bet — patys gi žinote: ką mes čia galim padaryti? Blame that on Hitler. Žinoma, tai lengviausia išėitis. Kai susidaro koks biaurus skandalas, tai, anot Lermontovo, paramkiausia visą bėdą suversti ant kipšo (vsio svalit na čorta). Taip, tai taip, bet kas bus toliau? Rusija j savo "laisvomis respublikomis" krečia tik karčius juokus. Anot "Boston American", "išlaisvinamojo" Lenkijoje ir kituose nacių okupuotuose kraštuose įvyks ne išlaisvinimas, tik ponų bei valdovų pasikeitimas: pirmiau valdė naciai, dabar valdys bolševikai. Ponai keičiasi, jungtas tas pats. Ir kuomet išgalėjusi Europoje Rusija pasiųs keliolika raudonųjų divizijų į Indijos pasienį tuo pačiu metu, kai Indijos viduje darbuosis penktoji koliumna, tai Anglijai neužteks pasakyti, kad ji out of luck. Ji visomis pajėgomis stengsis apsiginti ir dar Ameriką į talką pasikviesti.

Kad Rusija seniai kėsinosi ant Indijos, tai žinomas istorinis faktas. Ne kad Indiją užkariautų, bet kad suduotų Anglijai smūgį pačioj sopančiausioj vietoj. Dar caras Povilas I 1801 m. pasiuntė gen. Orlovą su 22,507 kareivių Indiją užkariauti. Planas buvo vaikiškai sugalvotas, ir žygis savaime susmuko. Bet 1856 m. gen. Chrulev padavė carui sumanymą, kad vieno korpuso (35,000 karių) užtektų sukelti maištą Indijoje ir likviduoti britų valdžią. Gi 1874-80 m. generolai Kaufman ir Skobelev rimtai artinosi prie Indijos sienų, užkariaudami Chivą, Bucharą, Kokandą, Ferganą ir t.t. Bet 1881 m. Skobelev pasimirė ir jo didingi planai nutrūko. Bet tik laikinai, nes bolševikai labai yra susidomėję Indijos reikalais. Rusija niekad savo politikos neišsižadės. Anglija gerai žino, kad dabartinieji bolševikų užsimojimai sudaro ne vien Lenkijos problemą. Tai visos Europos ir pagaliau viso pasaulio problema.

POKARINĖ IMIGRACIJOS PROBLEMA

Karui pasibaigus, milijonai europiečių žiūrės į Ameriką su pasitikėjimu, tikėdami sulaukti netik pašalpos, bet ir ką kitą. Jie žiūri į Ameriką kaip į ateities šalį. Tas visiems primena faktą, kad Jung. Valstybės turės nustatyti poka-

rinę imigracijos tvarką. Jau dabar visokia prieš-pauda jaučiama. Vienoj pusėj stovi tie, kurie nori pakeisti dabartinius kvotos įstatymus, kitoj milijonai nerimaujančių žmonių, kurie nori čia atvykti. Imigracijos įstatymai turės būti pakeisti. Bus pa-

Šie naciai jau maršuoja į belaisvių stovyklą. Tai sugautieji Prancūzijoje. Mūsiškiai lydi ir saugo nuo pabėgimo.

lengvinta kaikuriems žmonėms arba tautomis, apsunkinimas kitiems. Jau kelios grupės šioje šalyje remia varžingesnius patvarkymus, kaikurie visiškai sustabdytų imigraciją, nors tik po karo laiko.

E. P. Hutchinson, Imigracijos ir Naturalizacijos Tarnystės narys, neseniai išleistame straipsnyje valdžios žurnale "Monthly Review" aprašo kaikurias problemas.

Po paskutinio karo, p. Hutchinson nurodo, daugiau žmonių norėjo išvažiuoti į Europą, negu atvažiuoti į šią šalį. 1919 metuose apie 20,000 daugiau išvažiuo, negu atvyko. Padėtis tuoj pasikeitė. New Yorko Uosto Imigracijos Komisijonierius pareiškė viešai, kad tarpe 4 ir 5 milijonai europiečių laukė progos atvykti į Ameriką. Kiti apskaitliavimai buvo aukštesni, kaikurie laikraščiai pranešė, kad net 25,000,000 ateivių norėjo atvažiuoti į šią šalį. Darbas Amerikoje išsigan-do. Amerikos Legijonas reikalavo, kad visa imigracija būtų sustabdyta. Kvotos įstatymai iš 1921 ir 1924 m. praversti.

"Bet padėtis visai kitokia, kada šis karas užsibaigs", sako p. Hutchinson. Nes kvotos įstatymai apsaugos šalį nuo per didelės imigracijos, kuri grasino šalį 1921 m. Galime tikėti, kad pastangos bus dedamos pakeisti imigracijos įstatymą, sumažinti kaikurias kvotas ir praversti dar kitas.

"Žiūrėdami į savo naminias problemas", sako p. Hutchinson, mes visi turime pripažinti, kad mūsų demobilizuoti kareiviai reikalauš darbų be jokių konkurencijų. Ir Amerikos darbininkas turi būti apsaugotas. Kitais žodžiais, mūsų algos ir gyvenimo standartas turi būti užlaikytas, ir todėl suvaržymas imigracijos yra būtinas dalykas. Gal būt, kad po karo "Amerika amerikiečiams" šauksmas bus labai stiprus. Bedarbė šioje šalyje po karo tik įvestų tolesnį imigracijos suvaržymą.

P. Hutchinsonas praneša, kad Kongrese ir visoje šalyje varžingesni imigracijos patvarkymai svirstomi. Jis kreipia visų dėmesį į Amerikos Legijono priimtą rezoliuciją, kuri reikalauja sulaukyti visą imigraciją tol, kol nedirbantių skaičius bus mažiau vieną milijoną. Ir

DAR APIE NACIŲ SUŠAUDYTAJŲ KAP. R. MARCINKŲ

(LKFSB) Šveicarijos Raudonojo Kryžiaus įgaliotam lankytoji vokiečiai įteikė sąrašą sušaudytų 47 karininkų, nacių belaisvių. Tame sąrašė, kaip jau buvo skelbta, yra ir kap. R. Marcinkaus vardas. Jisai kaltinamas bandęs pabėgti. Garsus Lietuvos lakūnas kap. Romualdas Marcinkus buvo gimęs 1910 metais Jurbarke. Jo tėvai priklausė prie katalikų parapijos ir a. a. kap. Marcinkus taipgi buvo katalikų Bažnyčios narys. Jisai buvo vedęs Aleksandrą Lingytę ir ji, rodos, tebėra gyva Lietuvoje. Marcinkus jaunutis įstojo į karo mokyklą ir jau 1929 m. spalį 3 d. bukarininko eiles. 1931 metais vasario 17 dieną liko perkeltas į lakūnų dalinį ir pasiūstas į aukštųjų Aviacijos karininkų kursus. Juos baigė 1932 m.

MARIJAI

Iš nukritusių lapų Tau klevo, Iš sidabro rytinių šalnų, Tau, Marija, vainiką nupinsim Iš vaikystės tyrųjų dienų.

Koplytėlėj su kryžiais prie kelio Šaltą naktį gal mūsų verki. Lietuva Tu norėtum, kad būtų Tartum ašara Tavo vaiski.

Tu matei mūs vargus iškentėtus O graži ta vargų Lietuva. Kai nuo maro ir knygnešio seno Tuje motina mūsų gyva.

O Marija, Madona žilvyčių, Karaliene Rožančiaus maldos, Neapleiski smūtkelių Tu žemės, Neapleiski šventos Lietuvos!

P. D-mis.

Svetimų Karų Veteranai nenorį, kad įstatymai būtų palengvinti. Jau Kongrese keli biliai įvesta dar toliaus suvaržyti imigraciją.

"Gal kvotos įstatymas bus palengvintas humanitariniams tikslams, padėti persekiojamiems asmenims arba pabėgėlių vaikams. Gal bus naturalus palinkimas teikti specialias privilegijas mūsų dabartiniams alijantams... pakeitimas kiniečių sulaukymo... gal prie taikos stalo turėsime kokių moralinių arba aiškių pareigų. Galutinai, įsteigimas pastovios pasaulinės tvarkos priklausys nuo kooperatyviško veiksmo, ir išrišimui šios problemos neturime užmiršti tarptautinę migraciją.

FLIS.

TIKĖJIMAS LAIKŲ ŠVIESA

Visi kūriniai gyvena Dievo rankose. Mūsų jausmai pagauna tik veikimą, o tikėjimas visame mato Dievo darbą.

Pasaulio daiktai — tai uždanga, slepianti gilų paslaptinę dievišką veikimą. Visa, kas atsitinka mums, aplink mus ir per mus, visa tai rodo mums nematomą dievišką veikimą. Jei galėtum prasiveržti pro tą uždangą — Dievų matytume ir pažintume kiekviename daiktelyje. Dominus est — Viešpats yra! — būtų nuolatinis mūsų nusteibimo šauksmas.

Bet mes! Mes gyvename, kaip mes matom ir kaip jaučiam, ir dėl savo kvailumo pametam tą šviesą, kuri laimingai vestų mus per tamsų ir painų gyvenimą. Pametam kelią, nenorėdami gyventi tikėjimu, kurs tik vienas mums gali parodyti Dievą Dievo daiktuose.

Siela, kuri mato Dievo Valią net menkiausiose daiktuose ir skaudžiausiose varguose, visa priima su džiaugsmu ir pagarbą. Ji pakyla ir mandagiai pasitinka tą, nuo ko kiti baidydami bėga.

Marija mato apaštalus bėgant nuo jų dieviškojo Mokytojo, o ji, ne: jos motiniška širdis per tą žaizduotą pajuokos rūbą pažįsta savo mylimą Sūnų. Ji pasilieka po kryžiumi.

Lygiai taip žmogus tikėjimu gyvenęs nuolat mato Dievą, nors tasai Dievo paveikslas ir būtų labiausiai pridengtas, apiplėštas, iš-

nusiskūsdamas nepakenčiama padėtim belaisvių stovykloje, kur viskas įkuri iki gyvo kaulo: ir badas, ir skausmas, ir žmoniškų sąlygų stoka. Visa paguoda buvusios knygos ir mokslas, bet kai nuolat tekdamė galvoti apie valgi, tai ir knygos nesuramin-davusios. Gal ta sunki padėtis ir paskatino prie desperatiško žygio — bandyti pabėgti, o gal ta žinia apie bėgimą tik paprastas vokiečių pateisinimas lakūnų nužudymas, kurs buvo įvykdytas š. m. kovo mėnesyje.

niekinčas. Tai Marijos gyvenimo sekimas. Ji nuo prakartėlės ligi Golotos pasilieka arti savo niekinamo, apleisto ir viso pasaulio persekiojamo Dievo... Ir Dievui ištikimos sielos permato visas Dievo Valios uždangas. Jos seka ja ir myli, net iki kryžiaus mirties. Jos žino, kad už tų šešėlių, už tų debesų šviečia dieviškoji Saulė, apšviečianti ir kildanti ištikimam Jį mylinčias širdis.

O kokia dangiška ramybe džiaugiasi siela, kuri išmoko per visus pasaulio daiktus, visus atsitikimus kaip per permatomą šydą matyti Dievą! Tada tamsybės tampa šviesios ir kartrybės virsta saldumais.

O kad pažintume begalinius mums Dievo teikiamus turtus, mūsų širdis rastų visa, ko ji trokšta. Tik meilė gali juos išskaičiuoti. Juo labiau mylės širdis, juo daugiau ji trokš ir... ras. Nieks negalės jos tada patenkinti. Tik Dievas — jos visa. Dieviškoji Valia — tai bedugnė, iš kurios viskas išeina. Pasinerk be baimės į tą bedugnę, o rasi ten daugiau, negu troškai. Palik pasaulį, atsiimk iš jo savo širdį! Negarbink juo dievaičių! Jie nieko tau neduos. Tik Dievo meilė tave pripildyti gali, tik ji nepaliks tavęs tuščio! Ilgėkis jos, eik tiesiai prie jos, kad ir per aukas, nusikreipdamas nuo visų šešėlių!

Išrauk pasaulio dievaičius iš savo širdies! Gal ta širdis verks kaip nuliūdęs kūdikis, bet tikėjimas džiaugsis, matydamas tuos laimingus blogų palinkimų nugalėjimus, kaip kad nenuveikiamos pilies valdovas džiaugias, žiūrėdamas į tuščius priešų puolimus.

Rožančiai

"Darbininko" administracijoje galite gauti puikų Rožančių po \$1.10 su prisiuntimu. Turime nedidelį jų kiekį. Kas norite jų gauti, tuojau užsisakykite. Su užsakymu money orderį arba grynais pinigais siųskite: "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Mažiausias paštos skyrius Dėdės Samo žemėje. Jis randasi Grimshawes, N. C. ir turi keturias pėdas ilgio ir penkias pėdas pločio. Jis aptarnauja tik kelias šeimas.

Žmogus Be Rankos

VYT. TAMULAITIS

Iš "Naktis ant Nemuno".

Visuomet, kada tik grįždami iš mokyklos ji sutinkame, nusiimame kepures ir su pagarba prieš ją nulenkiame savo galvas. Jis kartą buvo atėjęs pas mus į mokyklą. Tada mes ir susipažinome. Ir tos dienos ilgai negalėjome pamiršti. Tada buvo pavasaris. Kalnas už mūsų mokyklos mėlynavo žibuoklėmis ir kvepėjo egliais. Nė vienas mūsų neateidavo į mokyklą neapsikaisęs. Tai už kepurės, tai už švarkelio turėjome po žalią šakelę ar gėlės žiedą.

Vieną dieną mergaitės, nubėgusios į kalną, pririnko glėbį gėlių ir apkaisė kryžių, vytį ir mokyklos paveikslus. Padėjo ir mokytojai ant stalo puokštę gėlių. Atėjusi mokytoja apsidairė, pasigrožėjo, paėmė gėles nuo stalo ir, pakėlus prie veido, patraukė skanų jų kvapą. Paskui mums tarė:

— Ačiū jums, vaikai... Gražiai papuošėte gėlėmis mokyklą. Bet jūs dar neapkaisėte kapų, kur ilsisi mūsų krašto didvyriai, iškovoję mums laisvę. Mūsų miestelio kapuose jų guli nemaža. Ateikite rytoj į mokyklą be knygų. Mergaitės atsineš pasodinti gėlių, o berniukai su kastuvėliais joms padės. Tai gi, neužmirškite...

Mokytoja nutilo. Atsivertus knyga, ji iš lėto pasakė:

— Na, o dabar krašto mokslas.

Subraškėjo suolai, ir sušlamėjo verčiamų knygų lapai. Visų galvos palinko ant atverstų knygų, bet kiekvienas mes galvojome apie rytojų.

Po pamokų, eidami namo, mes tarėmės apie rytdienos darbą. Mergaitės pasakojo viena kitai, kokiu gėlių kuri atsineš.

— Jei jums būtų sunku, tai mes galėtume padėti, — pasisiūlė mergaitėms.

— Gerai, — sutiko jos. — Eidami rytoj į mokyklą, užeitkit pas mus.

Pasikalbėję atsisveikinom ir išsiskyrėm.

Kitą rytą mažais būreliais visais keliais ir takeliais skubėjome į mokyklą. Mergaitės krepšeliuose ir pintinėse nešėsi gėlių, o mes po kastuvėlių. Pamatę vieni kitus, sveikinomės iš tolo, mojuodami rankomis.

Į mokyklą atėjome gana anksti. Mergaitės gėles palaistė ir padėjo pavėsyje. Kastuvėlius susistatėm prie mokyklos sienos.

Paskambinus suėjome į klasę ir nekantriai laukėm mokytojos. Netrukus prasivėrė durys, ir į klasę įėjo vyriškis, be dešinės rankos. Tuščia švarko rankovė buvo įkišta į kišenę. Paskui vyriškį įėjo ir mokytoja. Mes labai nustebome šiuo keistu, nelauktu svečiu.

Įėjęs į vidurį klasės, svečias mandagiai linktelėjo ir tarė:

— Sveiki, vaikučiai! — Sveikas, sveikas! — pasigirdo keli balsai. Sukalbėjome maldą ir susėdom.

Klasėje buvo kapų tylą. Girdėjai net draugus alsuojant ir tyliausiai suola braškant.

— Šiandien, — prabilo mokytoja, — kaip vakar jums sakiau, eisime papuošti karių kapus. Jus į kapus nusives šis ponas, Vytautas Daunys... — ir mokytoja, pasakius tuos žodžius, linktelėjo galva į svečio pusę.

Nepažįstamasis meiliai mums nusišypsojo ir mandangiai nusilenkė.

Visi išėjome į kapus. Kai čia jis nuo mūsų atsiskyrė, mokytoja pasakojo, kad šis vyriškis buvęs mūsų armijos karininkas.

— Žinau, — kalbėjo mokytoja, — nereikia jums priminti, kad būtumėt su juo mandagūs. To dar maža: šį vyrą, sunkiai kovoję sužeistą, turite ypatingai gerbti. Jis neteko rankos, ir maža tetrūko, kad jis čia gulėtų drauge su savo kovos draugais.

Mes žiūrėjome į svečią, kuris planavo takelius. Mokytoja pasakojo toliau:

— Ant krūtinės matote tamsų Vyties kryžių, ka-

Tik Neliūdėk, Brangi Tėvyne

— Kodėl neliūdėk savo veidas, Kodėl nebėra šypsenos? Ar gaila melsvo lino žiedo, Ar nuaidėjusios dainos...

Tu mums buvai varge ir laimėj Tu, kaip gėlytė paupy.

Praeis kraujuotos vargo dienos, Ir laisvės gairės nusities, Sesutės himną prie Marijos Giedos iš tyrosios širdies. E. M.

— Tik neliūdėk laukų platybė! Tave mes nešamės širdy...

bantį ant raudonos juostelės. Tai nepaprastas ženklas, vaikai. Juo ne visi gali savo krūtinės papuošti. Atminkite, tokį ženklą turi tik draštoliai, tik didvyriai, prieš kuriuos mes turime nulenkti savo galvas. Tokių kryžių gauna tik tie, kurie, nuėję į mūšio lauką, nepaiso savo gyvybei pavojaus, bet sumaniai ir drąsiai atlieka savo pareigą.

Su tokiu didvyriu, puošdami gėlėmis jo kovos draugų kapus, jūs šandien galėsite pasikalbėti. Jis tikiu, jums daug įdomių dalykų papasakos, — baigė mokytoja ir, priėjus prie karininko, tyliai pasakė keletą žodžių.

Karys įsmeigė kastuvą į žemę, nusišluostė veidą ir, priėjęs prie mūsų tarė:

— Mieli vaikučiai, aš džiaugiuosi jums. Aš mačiau, kiek daug jūs atsinešėte gėlių papuošti kapus tų žmonių, kurie mirė už mūsų krašto laisvę. Aš noriu padėkoti jums jų vardu. Aš buvau drauge su jais kovos laukuose ir gerai žinau, kaip sunkiai jiems teko nuo priešų ginti mūsų gimtąją žemę.

— Aš tikiu, — kalbėjo jis toliau, kad jūs, vaikai, niekad jos neužmiršite. Jūs gerai žinote, kad mūsų tėvynė nuo amžių buvo priešų puolama. Ją daug kas norėjo pavergti. Narsiai ją gynė mūsų senoliai. Tų didvyrių vardai dar ir šiandien minimi, nors jau praėjo šimtai metų. Jūs žinote Kęstutį, tą kilnų vyrą, kuris iki senatvės kovojė su kardu rankoje, gindamas mūsų kraštą nuo priešų. Jūs jį su savo mylimu žirgu matėte paveiksluose. Girdėjote ir apie Algirdą. Žinote Mindaugą, Gediminą ir Vytenį, kuris beveik visą savo gyvenimą praleido kovose ant žirgo. O kas iš jūsų nėra girdėjęs Kęstučio sūnaus Vytauto vardo. Jį dar mažą berniuką tėvas vedavo į mūšius, kad nuo pat jaunų dienų jis išmokytų ginti savo tėvynę. Ir senelis Kęstutis juo neapsivylė. Vytautas sukūrė Lietuvą didelę, kokią ji niekad dar nebuvo buvusi, ir sumušė ties Žalgiriu amžiną mūsų tėvynės priešus kryžiuočius. Už tai jį vadinam Vytautu Didžiuoju.

SKUBA BĖGA

Skuba bėga jaunos dienos, Kaip svajonės, kaip sapnai, Bėgdamos slaptai kalba: — Nesugrįšim amžinai...

Praeities besotės bangos Pasigavę jas prarys, Tikrai atminimai brangūs Varstys ilgesio duris...

Ir mūsų valstybės ženklas — Vytis — yra gimęs kovose. Vytautas liepė ant kariuomenės vėliavų išpiešti baltą raitelį su pakeltu kardu rankoj. Tokį pat ženklą liepė iškabinti ir ant pilių vartų. Nuo Vytauto laikų Vytis ir liko visos Lietuvos ženklu. Tame ženkle yra visa mūsų tėvynės praeitis. Jame yra žirgas. Jis smarkiai lekia. Ant jo sėdi raitelis, pakė-

lęs kardą, užsimojęs kirsi. Tai reiškia, kad lietuviai nuolat kovoję su priešais, nuolat vijo juos iš savo krašto. Vijo visus atėjūnus, visus užpuolikus, kurie norėjo apiplėšti ir pavergti mūsų kraštą. Todėl šis ženklas ir vadinamas Vyčiu.

Sunku lietuviams buvo tada kovoti su priešais. Dažnai jie įsiverždavo į mūsų šalį, ją degindavo ir plėšdavo. Daug kartų mūsų tėvynė buvo ugnyje ir kraujuje paskendus. Todėl ir aplink raitelį Vytyje piešiama raudona spalva, kad visiems primintų, jog šis ženklas gimęs kovose.

Ilgus metus mūsų tėvynė buvo pavergta. Sunku buvo vergauti. Pagaliau lietuviai suprato, kad ir jie gali būti laisvi. Jie nu-

galėjo priešais, nors jis buvo daug stipresnis. Mūsų šalis vėl laisva. Bet daug narsių mūsų krašto sūnų paguldė galvas kovos laukuose. Jų kapus šiandien mes lankome ir puošiame. Bet neužtenka juos puošti gėlėmis. Mūsų širdyse tur degti tokia tėvynės meilė, kokia degė jų krūtinėse, vesdama juos į kovos laukus...

Karininkas giliai atsiduso. Gal jis galvojo dabar apie savo kovos draugus, besiilsinčius kapuose, gal apie iškentėtus vargus ir baisumus mūšiuose, o gal apie tuos nedorus tėvynės vaikus, kurie nenori branginti taip sunkiai jų iškovotos mūsų krašto laisvės.

Mes norėjome, kad jis mums tą nors papasakotų apie kovas, kurios dalyvavo, kur buvo sužeistas. Bet paprašyti nė vienas nedrįsome.

Staiga jis vėl prabilo:

— Kitų tėvynės didesnę, turtingesnę už mūsų šalę. Turi daug didelių ir gražių miestų, turi daug derlingų laukų ir plačių miškų. Turi žemių, iš kurių auksą kasa. Bet ar tai turi mažinti jūsų tėvynės meilę, jei mūsų žemė to neturi? O ne! Nedoras būtų sūnus, jei jis nemylėtų savo motinos dėl to, kad ji neturi už ką jam brangių žaislų pirkti. Vargšė motina dar didesnę meilės reikalauja: sunkų jos gyvenimą bent meilė turi laimingesni padaryti.

Karininkas vėl nutilo, pakėlė akis ir apžvelgė mus visus.

— 1919 metais, — kalbėjo jis toliau, — buvau karininku viename pulke. Jame buvo keletas jaunuolių, beveik vaikų. Ir žinote, jie narsiau kovėsi už suaugusius, nors ir šiems

FOR DEFENSE

drąsos niekad nestigdavo. Jie kovėsi su daug didesniu priešų skaičium ir laimėjo, nes buvo pasiryžę geriau mirti, negu pasitraukti.

Pamenu, kai žuvo pirmieji mūsų didvyriai: karininkas Lukšys ir karininkas Juozapavičius. Tada visa Lietuva kalbėjo apie juos, visi kariai sekė jų narsumui.

Pamenu su koku drašumu ir narsumu mes kovėmės ties Širvintais ir Giedraičiais. Šie vardai prašyti ir mūsų šalies istoriją aukso raidėmis. Už kiekvieną žemės pėdą ten atkakliai kovėmės.

Pamenu tą baisią naktį prie Giedraičių miestelio.

Tęsinys 5-tame pusl.

DECORATED — Lt. John F. Kennedy, son of former ambassador to Britain, has been awarded Navy and Marine Corps medal for extremely heroic conduct when his PT boat was sunk by Jap Destroyer. He swam through shark-infested waters to rescue crew members.

Priderėtų Rastis Kiekvieno Kataliko Namuose

BILE KAM PUIKI DOVANA

PUIKI KOPLYTĖLĖ

kurios sienas puošia veidrodiniai stiklai. Kaina tik \$3.75

SIENINIAI KRYŽIAI

Labai gražiai padaryti. Visą priešakinę kryžiaus pusę puošia veidrodinis stiklas.

Kaina nuo \$1.75 iki \$2.50.

LIGONIMS SETAS

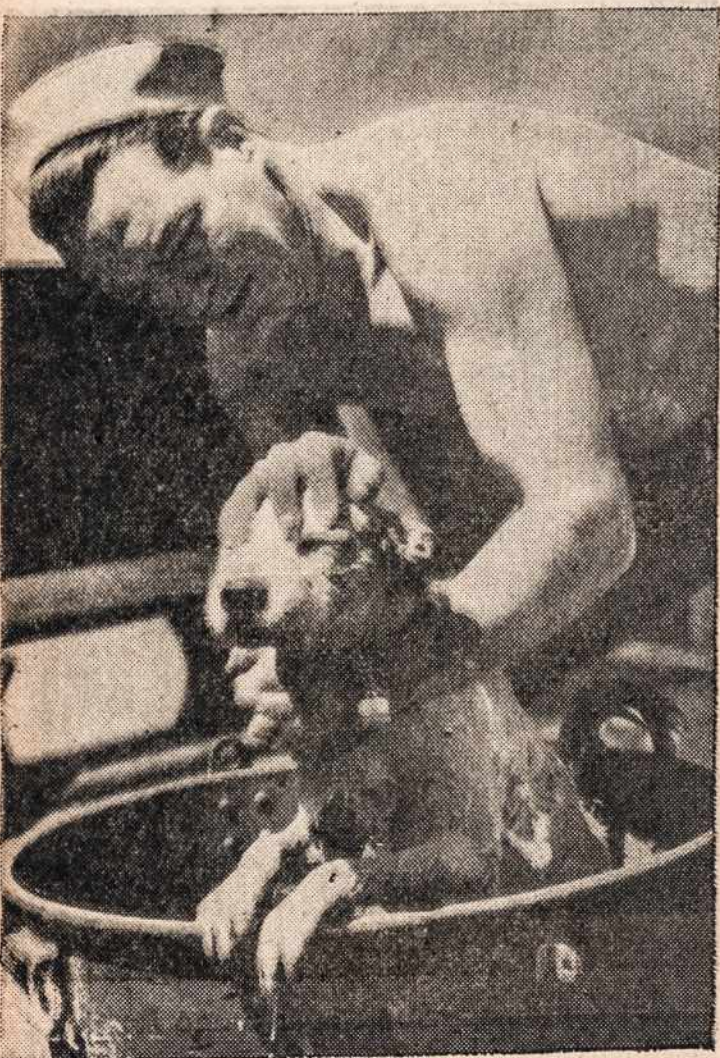
Labai gražu ir naudinga turėti kiekvienuose katalikiškuose namuose ligonims setą. Atėjus kunigui prie ligonio, nereikia rūpintis kaip pastatyti žvakės ir tt. Šių setų kaina nuo \$2.50 iki \$3.50.

Visus užsakymus su money orderiu ar čekiu siūskite:

"DARBININKAS"

366 W. Broadway,

South Boston, Mass.

"Murzinas esi," sako laivyno karys. Taigi ir duodama pirtis šuniukui, kad anas norėtų nors ir murzinas pasprukti, bet kur tau...

Žmogus Be Rankos

(Pradžia 4 pusl.)

Kiekvieną kartą, kada tik mes pakildavom iš apkasų, priešas apiberdavo mus kulkomis. Bet mes turėjome pakilti ir stumtis į priekį. Ir stūmėmės, nes nė vienas nebijojo, nė vienas negalvojo apie save. Visi galvojo viena: išmušti priešą iš jo pozicijų. Ap link mus sproginėjo granatos ir apipildavo veidą žemėmis. Užmuštieji krito, dejavo sužeistieji... Bet mūsų vyrai viso to lyg nematė: jie veržėsi pirmyn. Ir mūsų graži trispalvė suplevėso ant sugriautų namų, visiems pranešdama laimėjimą.

Karininkas nutilo. Patyėjo, kiek, gal susimąstę, nes veidas aptemo, aštrūs jo veido bruožai dar paaštrėjo. Po kiek laiko jis tyliai tarė:

— Tą naktį krito daug vyrų. Jiems nebetekėjo daugiau saulės, jie nebeamatė daugiau šio gražaus pasaulio... Bet užtat mes dabar laisvi... Tad su meile širdyje pasodinkim dabar ant jų kapų gėles, kurios primintų jiems mūsų dėkingumą.

Mergaitės pasiėmė gėles, mes kastuvus ir dirbom, kaip jis mums nurodinėjo. Mergaitės nuvalė antkapius, išrinko užsilikusius nuo rudens medžių lapus ir žoles. Prinešėm derlin-

gos žemės, sukasėm ir pradėjom sutvarkyti antkapius.

Po kelių valandų darbas buvo baigtas. Susėdome pailsėti. Kapuose buvo tylu ir paslaptina. Niekas nenorėjo išeiti iš kapų išėiti. Čia nors ir liūdna buvo, bet kažkodėl gera. Niekados mes, vaikai, nebuvome tokie rimti, tokie susikauptę, kaip čia. Rodos, mes visas savo išdaigas, visus pokštus užmiršom. Matyt, ir karininkui čia su mumis buvo jauku, nes jis tarė:

— Vaikai, gal ką nors jums dar papasakoti? Visi atsakėme "taip".

Tada jis tarė:

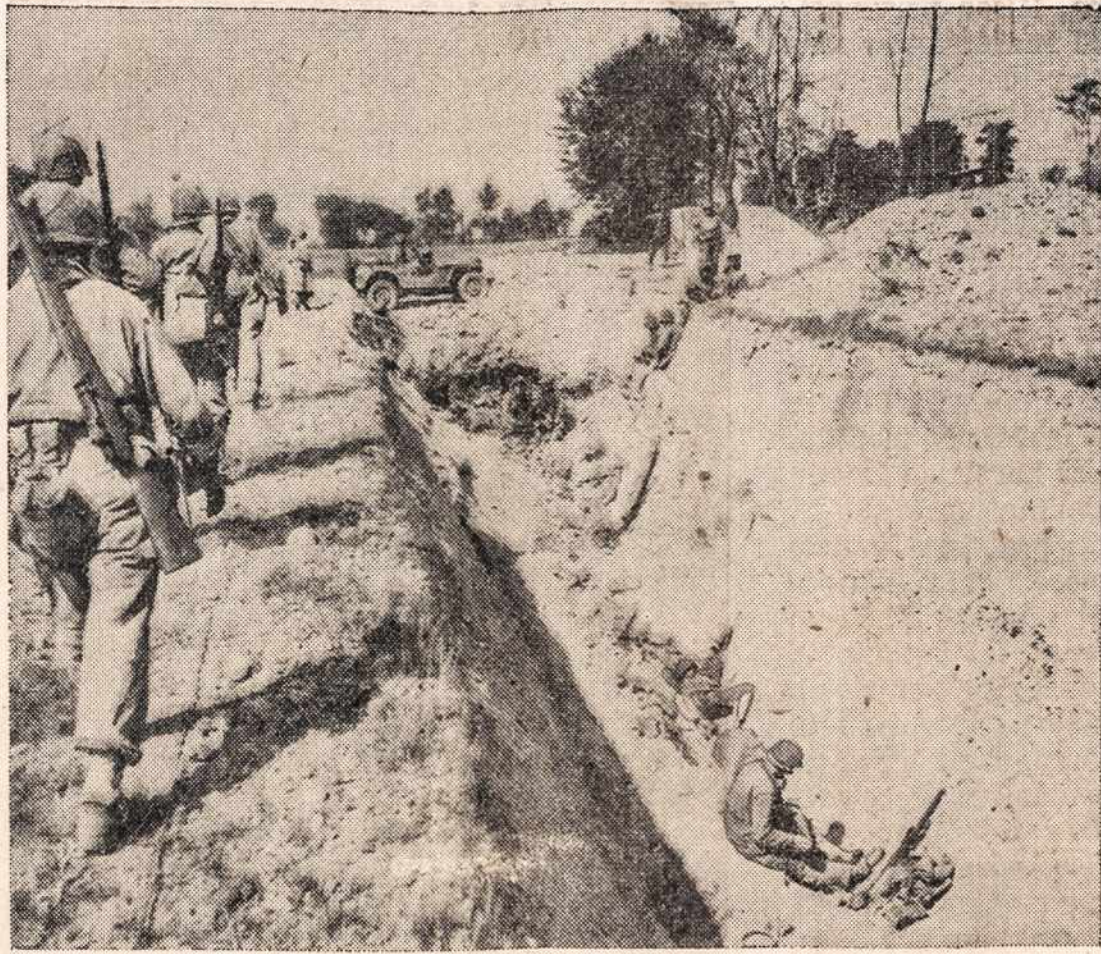
— Sėskit prie šito kapo. Nudžiugę apsupom karį. Kiekvienas norėjo būti arčiau jo. Kai susėdom, jis paklausė:

— Sakykite, kas parašyta ant kryžiaus?

— Nežinomas kareivis, — mes perskaitėm.

— Taip, tai nežinomo, mirusio už tėvynę, kareivio kapas. Kai mūsų tėvynės laisvei grėsė pavojus, kai užpuolė ją priešai, jis paliko savo tėvą, motiną ir išėjo ten, kur šaukė kovos trimitai. Jis išėjo ginti savo krašto garbę... Ir štai jūs stovite prie jo kapo, bet pasakykite jo vardą. Nežinote jį, ir niekas nežino. O jis taip pat paaukojo savo gyvybę, kad būtume laisvi. Tai garbingas karys, tačiau nežinomas. Ir tokių vyrų yra nemaža. Ant jų kryžiaus pažymėjo "Nežinomas kareivis". Jie atidavė viską tėvynei, o sau nė vardo nepasiliko. Naktimis prie jų kapo tik lakštutė čiulba, tik ji suokia savo giesmelę apie jo mirtį ir kovas, apie gražius jo tėvynės laukus ir pievas, pražydušias gėles, kuriomis žmonės puošia jo kapą.

Kartą priešai išveržė į vieną kaimą. Jie nutarė čia apsisėti ir pailsėti, kad vėl toliau galėtų kariauti. Susirinko jie vienų namų kieme ir ten rengėsi puotauti, paminėti savo laimėjimus. Vieni rengė

Yankiai-kariai pereina nacių paruoštus spąstus tankinei divizijai prie Cherbourgo pozicijų. Tie spąstai buvo apeiti ir Cherbourgas pateko į Alijantų rankas.

puotą, o kiti vežė į čia ginklus ir paraką, kad turėtų kuo žudyti mūsų žmones, deginti mūsų turta. Tuose namuose gyveno mažas berniukas, kuris visa tai matė. Jis matė, kaip priešai laužė ir mindžiojo jų sodo gėles, kaip jie nukirto seną obelį, po kuria jis su savo sesute rinkdavo skanius vaisius. Jis matė, kaip priešai nužudė jo gerą ir ištikimą draugą sunelį, su kuriu jis per dienas žaisdavo, ir nužudė tik už tai, kad jis lojo ir norėjo juos išvoti iš kiemo. Berniukas dar labiau ant priešų supyko, kai jie uždraudė jam įeiti į sodą ir liepė visą laiką sėdėti kambaryje. Ilgainiui jis sužinojo, kad priešai neleidžia jo į sodą dėl to, kad apgriuvusiam sodo name ly jie sukrovė daugybę ginklų ir pripylė parako. Priešai bijojo, kad jis kartais bežaisdamas nepadegytų šio ginklų sandėlio.

Berniukas apie tai sužinojęs tylėjo ir niekam nė žodžio nepasakė. Jis vaikščiojo susimąstęs ir kažin ko labai susirūpinęs. Ką jis galvojo ir ką mąstė, tik jis vienas težinojo.

Vieną dieną priešai ypač ilgai puotavo jų sode. Jie daug valgė ir gerė. Berniukas sužinojo iš savo močiutės, kad tą dieną jie laimėjo didelį mūšį ir dabar džiaugiasi savo pergale. Verkdama ji jam dar pasakė, kad šitame mūšyje krito vyresnysis jo brolis, kuris jam vežimėlį ir rogles nukaldavo. Berniukas, tai išgirdęs, gaudžiai praverko. Braukdamas rankytis jį veidus. Taip, tai buvo šlykštūs veidai. Svetimų atėjūnų, nepažįstamų ir baisių užpuolikų, kurie atėjo žudyti jo brolių ir plėšti jo tėvelių kiemo. Pasigailėti jų negalėjo... Nieko nelaukęs, drebančiais piršteliais išsiėmė iš savo suplyšusių rūbų degtukus. Atsargiai jis išsitraukė iš namelio stogo šiaudų gniūžtelę ir padegė. Pasakui jis išmušė langelį ir įmetė vidun vos pradedančius degti šiaudus. Sargybiniai tuoj pastebėjo mažą liepsnelę vakaro tamsos. Keletas jų atsiskubino pasižiūrėti arčiau. O berniukas, sukaupęs visas jėgas, laukė. Ne jau neušidegė, manė jis, ne jau ten nėra tų krūvų parako ir

PASAKŲ ŠALY

Iš nekaltų vaikystės godų
Iš pasakų visų, visų
Iškyla Tavo giedras veidas
Šviesoje, negrižtančių dienų.

Matau Tave, sena motute,
Ir Tavo pasakas girdžiu...
Ir auga, kyla gražios pilys
Lig pat dangaus, lig pas žvaigždžių.

Matau, kaip taškos marių bangos

Kaip šėlsta neramus vanduo
Einu, einu aš karalaitės
Iš slibino nagų vaduot...

Nesu aš tas silpnutis vaikas,
Bet milžinas stiprus esu...
Salutėj sužaibuoja kardas
Ir žūsta slibinas baidus.

Ar vėl: gražus aš karalaitis —
Ant žirgo viesulu lekiu
Į pilį, kur graži, kaip rožė,
Mergaitė mėlynų akių...

Kažkur dabar vaikystės dienos,
O kur anų dienų sapnai?
Ir Tavo lūpose, motute,
Kitokia šviečia šypsena.

Mintyse dilsta gražios pilys
Ir raganų veidai pikti...
Nebegirdžiu jau laumių verpas
Upe pilnačio naktį. [kiant

Ir liūdna liūdna kartais daros,
Nurieda ašara gaili —
Tiktai sapnuos aš dar nuklystu
Į pasakų gražias šalis...

J. Ž-tis.

jis lengviau atsiduso. Virpančiomis rankomis atsirėmė į sieną ir apsidairė. Priešai jo nepastebėjo. Jie dar linksmiau džiūgavo ir linksminosi užgėrę vyno, nejausdami ir neatspėdami to baisaus pavojaus, kuris jų laukė.

Berniukas matė degančio laužo nušviestus piktus jų veidus. Taip, tai buvo šlykštūs veidai. Svetimų atėjūnų, nepažįstamų ir baisių užpuolikų, kurie atėjo žudyti jo brolių ir plėšti jo tėvelių kiemo. Pasigailėti jų negalėjo... Nieko nelaukęs, drebančiais piršteliais išsiėmė iš savo suplyšusių rūbų degtukus. Atsargiai jis išsitraukė iš namelio stogo šiaudų gniūžtelę ir padegė. Pasakui jis išmušė langelį ir įmetė vidun vos pradedančius degti šiaudus. Sargybiniai tuoj pastebėjo mažą liepsnelę vakaro tamsos. Keletas jų atsiskubino pasižiūrėti arčiau. O berniukas, sukaupęs visas jėgas, laukė. Ne jau neušidegė, manė jis, ne jau ten nėra tų krūvų parako ir

daugybės ginklų, apie kuriuos jis buvo girdėjęs pasakojant? Ne jau ugnis užgeso?..

— Aš užžiebsiu kitą degtuką... — tyliai sušnibždėjo jis.

Bet užžiebtį kitą degtuką jis nebesuspėjo: sargybiniai buvo čia pat. Jie pamatė mažą drąsuolį ir viską suprato. Piktai šūktelėję, nutvėrė jį, žiauriai mušdami. Išgirdę triukšmą, iš sodo atbėgo bemaž visi priešai...

Bet mažasis drąsuolis nė nesuriko, negailėstingai priešų mušamas.

— Ne jau užgeso, ne jau? — kartojo jis nusiminęs.

Staiga bausis triukšmas perskrodė orą, supurtindamas žemę. Didelis ugnies stulpas nušvietė dangų ir visą apylinkę. Dūmų debesys pakilo ore, kaip didžiulio juodo paukščio sparnai. Visi priešai pargriuvo ant žemės nuo baisaus trenksmo ir žuvo ugnies nasruose... Žuvo kartu su jais ir mažasis didvyris, savo delneli suspaudęs degtukus. Jis mirė atmokėjęs priešams už savo brolio mirtį, už seną obelį, už nekaltą savo draugą sunelį...

Tik po keleto dienų, kai priešai buvo atmušti ir išvaryti iš to kaimo, po degesių krūva buvo rastas mažojo didvyrio lavonėlis. Iš karto niekas nežinojo ir nesuprato, kaip jis čia būtų patekęs. Tik kai apdegusiame jo delneli vienas karininkas rado stipriai užgniauztą degtukų dėžutę, viską suprato... Ir liepė jis kareiviams mažąjį berniuką palaidoti, kaip tikrą didvyrį, nes jis buvo miręs už tėvynę lygiai taip, kaip ir jo brolis kovos lauke...

Karininkas nutilo. Jis pamatė mūsų akysė ašaras.

— Eisim, — tarė jis švelniai, — užteks... Jūs jau ir išalkote...

— Ne, dar ne... — šaukėme. — Čia taip gera... Palūkėkim dar valandėlę.

Karys nieko neatsakė. Tylėdamas jis pakilo ir liepė mums susitvarkyti.

— Kaip būtų gražu, kad ir aš ten galėčiau gulėti su jais, — pagalvojau... — Ant mano kapo būtų toks pat pilkas kryžius, naktimis čiulbėtų lakštutė, tyliai svyruotų berželių šakos, pasakodamos apie di-

delius ir garbingus žygius. Išeidami pro kapų vartelius nutarėm vėl greit čia ateiti ir aplankyti tų didvyrių kapus.

O užaugus būti tik tokiais kareiviais, kaip tie didvyriai...

Iš kapų grįždami mes tarp savęs kalbėjome, kad ir mes drąsiai kovosime, prieš nepabūgsime.

Karininkas mus išgirdo. — Ar tikrai, vaikai, nepabijotumėt? — paklausė jis.

— Žinoma! — šaukėme visi.

— Nepabijotume ir mes, — nedrąsiai atsiliepė ir mergaitės.

Patenkintas jis nusišypsojo ir pasakė:

— Aš tikiu, vaikai... Iš jūsų bus vyrai, kurie reikale pavaduos mūs.

Jis uždarė kapų vartus ir su mumis grįžo į mokyklą. Čia padėjo už darbą ir atsisveikinęs išėjo.

Mes ir dabar dar nepamirštame tos dienos. Dažnai prisimenam kapuose pilkus kryželius, be rankos karį ir tą mažąjį didvyrį su degtukų dėžute apdegusioj rankutėj.

Pirkite Karo Bonus ir Stampas

AMERICAN RED CROSS

Jaunimo Žurnalas "VYTIS"

"VYTI" leidžia Amerikos didžiausia jaunimo organizacija — Lietuvos Vyčiai.

"VYTIS" eina kas mėnesį gražiai paveiksluotas ir deda jdomių straipsnių, žinių iš Amerikos ir užsienio.

"VYTI" rasi žinių iš viso pasaulio.

"VYTIS" rašo apie Amerikos lietuvių jaunimo judėjimą.

"VYTI" rasite jdomių pasiskaitymų tinkamų seniems ir jauniems.

"VYTI" redaguoja žymus ir patyręs redaktorius Ignas Sakalas ir "VYCIUT" bendradarbiauja jo sukviešti žymiausi literatai.

TAD, padarykime šūkį: "Tenelėka nei vienos katalikiškos jaunimo organizacijos, ar nors mažiausio skyriaus, kurie neskaitytų "VYTIES". Vist skaitykime "VYTI!"

"VYTIES" kaina metams tik \$2.00.

"VYTIS" 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

Juozas Kasinskas Inc. Laidotuvių Direktorius

Patarnavimas Dieną ir Naktį 602 Washington Blvd. BALTIMORE 30, Md. Tel. Lexington 8595

Limosinai dėl visokių reikalų

Rožančiai

"Darbininko" administracijoje galite gauti sekamų rožančių:

Puikus baltas, sidabrinis	\$8.00
Juodas stiprus	\$1.25
Rusvas stipriai padarytas	\$1.20
Gražus baltas, tinkamas moterims ir merg....	\$1.50

Užsakymus siųskite:

DARBININKAS

366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

Naudingos Maldaknygės

ANIOLAS SARGAS, juodi odos apdarai, auksuoti kraštai, 288 puslapiai. Kaina \$1.50

DANGAUS ZVAIGZDUTĖ, juodi odos apdarai, auksuoti kraštai, 288 pusl. Kaina \$1.50

DIDYSIS RAMYBĖS ŠALTINIS—Kun. Pr. M. Juras. Juodi odos apdarai, auksuoti kraštai, ant viršelio įspausas lietuviško stiliaus auksinis kryžius, 787 pusl. Kaina \$3.50

JEZAU PAS MANE ATEIKI — Kun. K. Kirvelaitis. Juodi odos apdarai, auksuoti kraštai, apvalūs kampai, 254 puslapiai. Kaina \$1.25

MALDŲ RINKINĖLIS — Kun. J. B. Koncevičius. Balti celuloidiniai viršeliai. Knyga tinkama moterims ir mergaitėms. Kaina \$1.00

MALDŲ ŠALTINIS — Kun. Pr. Juškaitis. Juodi odos apdarai, auksuoti apskritūs kraštai, didelės raidės, 432 pusl. Kaina \$2.50

RAMYBĖS ŠALTINIS — Kun. Pr. M. Juras. Juodi odos apdarai, auksuoti kraštai, lietuviško stiliaus auksinis kryžius ant viršelio, 544 pusl. Kaina \$2.75

Su užsakymais kreipkitės ---

"DARBININKAS"

366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

NEW COMMANDER — Given temporary rank of admiral, Vice-Adm. Sir Henry R. Moore, veteran of 44 years with His Majesty's Navy, has been named commander of the British home fleet to succeed Adm. Sir Bruce Fraser.

Šios dvi slaugės buvo nuvykusios iš Anglijos į Normandiją, Prancūziją, kur gelbėjo sužeistiesiems ir ta proga prisiraškė gelių iš Prancūzijos darželių.

Vietoj, kad rodyti nykštį pirštą, kad kas pavežėtų, dabar ant kelių yra pastatyti mažyčių stotelių, kur kariai norintieji 'raido' sustoja arba automobiliai iš tų stotelių pasiima pavežėjimui pakeleivio. Čia ir parodoma stotelė ir pakeleivis. Laukiama automobilio...

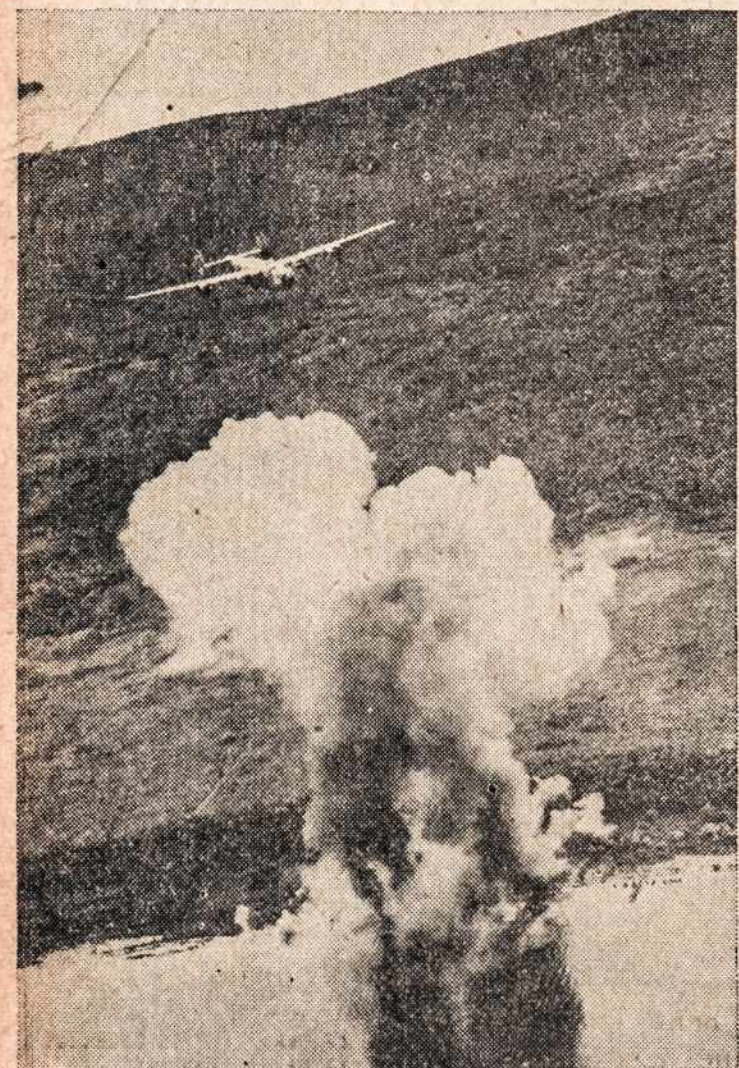
Žmogus Ir Jo Išorė

Žmogaus išorę galima labai plačiai suprasti: žmogaus apsirengimas, kūno pagaliau forma, akių spalva, pagaliau visa, kas žmogaus padaryta — raštas, eisena, miegas, širdies plakimo pasikeitimas, bažnyčio, rūmai, skulptūra etc. Iš šių dalykų spręsti apie žmogų, ypač jo vidaus pasaulį, yra susikūrę specialią mokslą, kaip psichologija, archeologija, grafologija ir visa eilė kitų. Nesigilinsiu čia nei į vieną, nei į kitą mokslą, bet pakalbėsiu tik apie tai, kokios reikšmės turi ta išorė santykiu su žmogaus vidaus pasauliu ir apskritai.

Moderniškame gyvenime vis labiau įsigali greitumo, tikslingumo, punktualumo ir inteligencijos faktoriai (veiksniai), kurių įgyvendinimas reikalauja dažnai ne tik fizinės jėgos, kiek žmogaus proto. Fizinis žmogaus sugebėjimas be harmoningo (darnaus) veikimo su jo vidaus pasauliu yra mažos reikšmės, dažnai betikslis ir nuostolingas. Todėl norima iširti, ar žmogus tinka vienoms ar kitoms funkcijoms (darbams) atlikti. Tai sprendžia kartais iš jo išorės faktorių (reikišnių). Sakoma, kad žmogaus išorė yra labai glaudžiai susijusi su jo vidaus pasauliu. Juk negyvuose daiktuose, kaip skulptūroje, piešiniuose, lyg ir slepiasi žmogaus sugebėjimo paslaptis, pats

POPPER TOPPER — Fetching hat worn by actress Leslie Brooks is a Kenneth Hopkins creation made from, of all things, the straw jacket surrounding a bottle of champagne

Kai Dėdės Samo Liberators aplankė Japonų laikomą Biak salą, tai ten paliko tik dūmų kalnai ir aišku japonams privirta tokios sriubos, kokios jie nemėgsta.

daiktas išduoda žmogų, išskiria jį iš kitų, kurie to nesugeba padaryti. Pagaliau manoma, kad ir pats žmogus savo išvaizda išduoda vidaus pasaulio paslaptis.

Sveiki ir sveikos išorės žmonės daug pasako, nes sveiki visur tinkamiausi. Bet ar mes neturime pavzdžių, kur didžiausi liogoniai, paliegėliai užsipelnė nei audrų, nei laiko nesunaikinamų paminklų, ar nėra ir žaliukų vyrų išnykusių lyg dulkių, netinkančių jokiam darbui? Tas dalykas verčia tyrinėjtojus ieškoti kitokių tyrimo metodų. Spręsti iš žmogaus išorės apie jo vidaus pasaulį daugeliui atrodo netikslu ir neteisinga. Čia paimsime porą pavzdžių, kurie tą neaiškumą iš dalies pašalins. Tik vieną reikia pasakyti, kad žmogaus fizinio sugebėjimo tyrimas didelių sunkumų nesudaro, bet gabumų, žmogaus pastovumo ir kiasauliu yra mažos reikšmės, dažnai betikslis ir nuostolingas. Todėl norima iširti, ar žmogus tinka vienoms ar kitoms funkcijoms (darbams) atlikti. Tai sprendžia kartais iš jo išorės faktorių (reikišnių). Sakoma, kad žmogaus išorė yra labai glaudžiai susijusi su jo vidaus pasauliu. Juk negyvuose daiktuose, kaip skulptūroje, piešiniuose, lyg ir slepiasi žmogaus sugebėjimo paslaptis, pats

Iš rašto bruožų pagal paskutinius 1935 m. Bernhard Schulze tyrimo rezultatus esą galima nusakyti žmogaus pastovumą. Iš kampuoto rašto galį pažinti pastovumą, iš labiau apvalaus — nepastovumą. Asmeniška stempas einąs lygiagrečiai rašymo grei tumui. Be to, raštas turi ypatingos reikšmės — jis specifiškas kiekvienam, suklastoti beveik negalimas. Todėl ir reikalaujama visur ranka pasirašyti tiek dokumentuose, tiek kitur — iš mandagumo. Kitur net juokiamasi: — "Jei nori atsikratyti panos, parašyk jai mašinėlę laišką". Tas nėra be pagrindo. Kiekvienas gali ir pas mus išsižesti jei mašinėlę rašytame laiške net savo pavardės gale ranka nepasirašytų, nes tik ranka rašytas raštas yra asmens tapatybės garantija. Žmogaus judesiai, kraujo spaudimas, širdies plakimas daug pretenduoja padėti kriminalistikoje. Pavzdžiui, yra tam tikrų aparatų, kur kaltasis uždaromas ir kada jam "jau dinančius" klausimus duoda, aparatas pažymi jo nuotaikos rezultatus. Aparatai, kurie šiam tikslui taikomi, yra iš dalies jau nuo pereinamo šimtmečio vidurio vartojami, nors netiesiog plėšikams aiškinti Tai yra įrengimai kraujo spaudimo, širdies veikimo, kvėpavimo, prakaito pasikeitimo etc. matavimui ir pažymėjimui. Visos šitos gyvybės funkcijos yra beveik pilnai mūsų valia sukeliamos, ir reaguoja į grasinimus be mūsų valios užsimerkia esant pavojui. Kai pataiko į nuskaltėlį "pavojingų" žodžių, tada organizmas stoja be mūsų valios į apsaugą. Organizmo funkcijos daro be mūsų valios pasikeitimus, kuriuos pažymi aparatas. Teorijoje tas puiku, bet kaip tikrenybėje? Klausinėjami esti beveik visad baugūs ir

čia ir tuo parodo savo neruotumą. Kitas nervinasi, kai girdi šnaždesį, ar monotonišką čepsėjimą, pavyzdžiu, valgant. Tai mažos smulkmenos, bet jau šitą pasako.

Ilgu bandymu žmogų būtų galima iširti, bet toks eksperimentas praktikoje brangiai kaštuoja ir ilgai trunka. Modernizmas eina su greitumo faktorium kartu. Ieškoma metodų, kuriais iš kart apie žmogų būtų galima orientuotis. Ypač tai pravartu įvairiose imonėse. Jei reikia pasamdyti porą tinkamų darbininkų, tai jau sunku, o ką bekalbėti, kur reikia tūkstančio kvalifikuotų darbininkų. Čia vis dar be rekomendacijų bei protekcijų neapsieinama. Jau didesnėse įstaigose sprendžia apie žmogų iš rašto, gestų, tvarkingumo, eisenos ir kitų faktorių. Iš rankos rašto specialistai daug sprendžia. Dažnai nesvarbu matyti patys bruožai — juk pakanka išgirsti kokių stiliumi parašyta ir jau galime spręsti (dėka mūsų senų patyrimų, asociacijos), kada parašyta ir kieno rašyta. Iš to dažnai pažįstame paslaptinę senovę, kur kartais jokių datų nėra parašyta.

Iš rašto bruožų pagal paskutinius 1935 m. Bernhard Schulze tyrimo rezultatus esą galima nusakyti žmogaus pastovumą. Iš kampuoto rašto galį pažinti pastovumą, iš labiau apvalaus — nepastovumą. Asmeniška stempas einąs lygiagrečiai rašymo grei tumui. Be to, raštas turi ypatingos reikšmės — jis specifiškas kiekvienam, suklastoti beveik negalimas. Todėl ir reikalaujama visur ranka pasirašyti tiek dokumentuose, tiek kitur — iš mandagumo. Kitur net juokiamasi: — "Jei nori atsikratyti panos, parašyk jai mašinėlę laišką". Tas nėra be pagrindo. Kiekvienas gali ir pas mus išsižesti jei mašinėlę rašytame laiške net savo pavardės gale ranka nepasirašytų, nes tik ranka rašytas raštas yra asmens tapatybės garantija. Žmogaus judesiai, kraujo spaudimas, širdies plakimas daug pretenduoja padėti kriminalistikoje. Pavzdžiui, yra tam tikrų aparatų, kur kaltasis uždaromas ir kada jam "jau dinančius" klausimus duoda, aparatas pažymi jo nuotaikos rezultatus. Aparatai, kurie šiam tikslui taikomi, yra iš dalies jau nuo pereinamo šimtmečio vidurio vartojami, nors netiesiog plėšikams aiškinti Tai yra įrengimai kraujo spaudimo, širdies veikimo, kvėpavimo, prakaito pasikeitimo etc. matavimui ir pažymėjimui. Visos šitos gyvybės funkcijos yra beveik pilnai mūsų valia sukeliamos, ir reaguoja į grasinimus be mūsų valios užsimerkia esant pavojui. Kai pataiko į nuskaltėlį "pavojingų" žodžių, tada organizmas stoja be mūsų valios į apsaugą. Organizmo funkcijos daro be mūsų valios pasikeitimus, kuriuos pažymi aparatas. Teorijoje tas puiku, bet kaip tikrenybėje? Klausinėjami esti beveik visad baugūs ir

saugūs. Nekaltasis gali imti irgi jaudintis bijodamas, kad nepagalvotų kiti jį esant kaltą. Jis taip jaudinsis, gausis tokie rezultatai, kad aparatas kaltę parodys. Čia ir yra minusi šio tyrimo. Tačiau šie bandymai rodo, kad iš žmogaus išorės galima spręsti apie jo dvasinį stovį — tai parodo šiuo atveju mašinos išbrėžtos kreivės.

Minėtas B. Schulze sprendžia apie žmogų ne vien iš grafologijos, bet ir iš plaukų perskyrimo vietos. Jis tvirtina, kad 80% nagrinėtuose atsitikimuose įvykę tai, kai plaukai linkę labiau perskirti kairėje, išreiškia pastovumą; nepastovumą išreiškia dešinys perskyrimas, kas savo ruožtu turi įtakos plaukų verpeto sukimosi kryptį. Jei pakaušio plaukų verpetas dešinėn sukasi (laikrodžio kryptimi), tada perskyrimas gulys labiau kairėje, ir priešingai. Viršutinės kaktos dalies forma parodanti stiprumą sugebėjimo kitą suprasti.

PREL. J. MACIEJAUSKAS.

Šv. Kazimiero lietuvių par., Los Angeles, Cal., klebonas, liepos 14 dieną š. m. minėjo savo 76 metų amžiaus sukaktį, o liepos 20 d. minėjo 53 metų kunigavimo sukaktį. Sukaktį proga, liepos 16 d. atnašavo iškilmingas šv. mišias, kad padėkoti Dievui už visas malones. Tą pačią dieną parapijiečiai suruošė šaunų bankietą su gražia programa savo kleboną, prelatą Maciejuską pagerbti. Dalyvavo daug svečių, tarp kurių buvo ir kun. J. Prunskis iš Chicagos, LKFSB vedėjas, įžymus žurnalistas.

Parapijiečiai įteikė savo kleb. prelat. Maciejuskui įvairių dovanų.

Prel. Julius Maciejuskas įkūrė pirmą lietuvių parapiją Los Angeles, Cal. birželio 1, 1941 m. Pradžia buvo labai sunki, nes nebuvo nei bažnyčios, nei klebonijos. Būdamas geras finansistas, sutraukė išsklaidytus lietuvių katalikus, su kurių pagalba nupirko namą, kur įtaisė bažnytėlę ir kleboniją. Pereitais metais pakvietė Seseis Pranciškietes, kurioms nupirko namą, ir jos mokytojauja ir gelbsti klebonui.

Dabar Šv. Kazimiero lietuvių parapija jau turi daug daugiau parapijiečių, ir labai nuoširdžių, kurie myli savo kleboną ir padeda jam dirbuotis parapijos gerovei.

Sukaktį proga sveikiname Prelatą Julijų Maciejuską ir linkime ilgiausių metų!

Aukšta arba į priekį išlenkta viršutinė kaktos dalis išreiškianti stiprų sugebėjimą kitą suprasti, atjausti, pergyventi. Yra žmonių dailiai išlenktomis kaktomis. Jie mažiau orientuojasi apie kitus, kitų norus. Plati apatinė veido dalis, platūs žandikauliai išreiškia stiprų sugebėjimą išsireikšti. Šiauria apatinė veido dalis, siauri žandikauliai charakterizuoja silpnesnį sugebėjimą išsireikšti. Tas tinka ir vyrams ir moterims; tik sunku rasti tokį tipą, kurs visai atitiktų toms charakteringoms veido formoms, dažniausiai būna vidutiniai tipai, kurių nei vienai, nei kitai grupei priskirti negalima. Kartu reik prisiminti, kad nėra taisyklių be išimties, o lygindami aukštesnio išsilavinimo su žemesnio išsilavinimo žmonėms, galime kartais ir tai pastebėti, kad siaurais žandikauliais žmogus sugebės geriau išsireikšti už plačiaburnį. Kaikurie tvirtina, kad iš veido raumenų galima partijinė propaganda.

daug spręsti, nes žmogaus nuotaika paliekanti veide raukšles, kaip rimtumo, piktumo, linksmumo žymes. Bet yra žmonių amžinai besišypsantiais veidais, nors jie ir piktumą pergyvena, yra susiraukėlių, piktų ir negražių, kurie be galo švelnūs. Kiti sprendžia iš akių kurios, be abejo, daug pasako apie žmogaus vidinį pasaulį. Akimis kartais sugeba žmogui žmonių užhipnotuoti. Tamsiausiai daugiau turi hipnotizuojančios galios. Sprendžia dar iš visos eilės kitų pažymių, bet visi tie mokslai konkrečių rezultatų kaip ir neduoda, nes žmogus ne mašina — kiekviename yra kažkas ypatingo, įvairaus.

Įdomu, kad kartais žmogų pažįsta ir iš miegojimo būdų. Čia daug daro įtakos psichologinis faktorius (sapnai, pergyvenimai), daug pareina nuo žmogaus charakterio, bet kartu ir nuo lovos dydžio, minkštumo etc. Pvz. valdžios trokštą žmonės yra linkę miegoti kniūptai, bailiai — ant nugaros. Charakterio įtaka pastebima tik miego pradžioje. Vėliau, užmigus žmogui, jis pereina visas stadijas, individualūs bruožai išnyksta arba susilpnėja. Simonsas ir kiti miego tyrinėtojai sako, kad sveiki žmonės miegodami per naktį, t. y. 8 valandas, pakeičia 45 kartus savo pozą. Puzos nevienodos. Beveik nepastebėta, kad sveikas žmogus išgulėtų ištisą valandą vienoje pozoje. Norėdami, kad sveikas žmogus išgulėtų vienoje pozoje, turėtume jį surišti. Miegancio pozos paprastai nufilmuojamos specialiais aparatais, kurie taip įrengiami, kad mieganciam pradėjus judėti, jie automatiškai filmuoja.

Tai buvo pavyzdėliai, reikišmingi dalelytei žmogaus vidaus pasaulio pažinimui.

Tai buvo pavyzdėliai, reikišmingi dalelytei žmogaus vidaus pasaulio pažinimui.

Ši respublikonė gavo atmintiną dovaną — skėtį, nuo Ohio Gub. John W. Bricker, kur irgi demonstruojama partijinė propaganda.

Smulkus, Bet Reikišmingas Sumanymas

Philadelphia, Pa. — Paskiausiuoju laiku vietiniai veikėjai, trokštanti tikros laisvės Lietuvai, sumanė smulkų, bet gana reikišmingą dalykėlį, būtent, tokias propagandines "štamapas" lėpdyti ant priešakinės pusės vokų su aiškiausiai matomu tokio turinio angliškų pagėidavimu: *In The Name Of Justice We Demand Full Independence For Lithuania!*

Kas privalėtų šias "štamapas" atspausdinti ir skleisti jas tarpe viengenių, lietuvių ir jų draugų, Amerikos Lietuvių Taryba, ar Lietuvių Vadovų Sąjunga, tai sumanytojams tas ne yra jau taip labai svarbu (gali viena ar kita organizacija išleisti, arba abi susitarti), gi jiems tik tas yra labai svarbiu dalyku, kad jos būtų koveikiusiai išleistos ir plačiausiai vartojamos.

Tas dalykėlis iškart atrodo kaip ir bereikišmis, bet tai tik taip atrodo, o tikrenybėje yra kas kitą, o ypač gi dabartiniu laiku, kada šimtai tūkstančių lietuvių laišku pereina per rankas įvairių cenzorių (jau nekalbant apie paštorius), kol jie pasiekia adresatus — Amerikos kareivius lietuvių kilmės, Gi išleidimas ir uolus platinimas tokių propagandinių Lietuvos laisvės labai "štamų", būtų tarytum, nuolatinis Lietuvos varpo skambėjimas.

Lietuvos Mylėtojas

SUPERMAN—Looking not at all like the Nazi supermen this bedraggled German is mightily beaten as he surrenders in Italy.

L. JANE ARMY NURSE WRITES FROM HOME

Dear Mom, Your squad was really gave the Nazis a spanking! Keep up the good work! It's wonderful to be home for a bit, and eat Mom's grand meals. And you should see her stretch ration points! She claims the extra red points she gets for used fats and the tinned...

VIETINĖS ŽINIOS

ŽINUTĖS

Penktadienį, po pamaldų įvyko puikus Vasarinės mokyklos užbaigimo vakarėlis. Žmonių keli šimtai, pasimeldę bažnyčioje, suėję salėn, pamatė tikrai gražų prastatymą. Estrada buvo žavingai Seserų Mokytojų papuošta ir labai puiki programa vaikūčių tinkamai išpildyta. Pertraukose kalbėjo vietiniai kunigai. Žmonės, labai patenkinti, aukavo Seserims ant kelio į Elmhurst, Pa.

Parcijunkulio Atlaidai prasidėdavo nuo pietų rugp. 1 d., antradienį, baigiasi trečiadienio pusnaktį.

Tuo laiku galima gauti atlaidai syki sau ir už mirusius tiek sykių, kiek sykių atlankai pransiškonų bei Trečtininkų bažnyčia ir ten atkalbi 6 Tėve mūsų. Sveika Mariją, Garbė Tėvui. Šiems visuotiniams atlaidams gauti reikia priimti šv. Komuniją 1 ar 2 d. rugp. Išpažintį galima atlikti bile dieną po 25 d., liepos iki rugp. 2 d.

Palengvinti atlaidų gavimui,

DAKTARAI

Tel. TROWbridge 6330
J. Repshis, M. D.
(REPSYS)
Lietuvis Gydytojas
278 HARVARD STREET
Kampus Inman arti Central Sq.
CAMBRIDGE, MASS.
Ofiso Valandos 2-4 ir 6-8.

IVAIRŪS SKELBIMAI

A. J. NAMAKSY
REAL ESTATE & INSURANCE
414 W. Broadway
South Boston, Mass.
Office Tel. So. Boston 0948
Res. 37 Oriole Street
West Roxbury, Mass.
Tel. Parkway 1233-W

Užkytuojame Langus
TAISOME CORDS
Darbas Garantuotas
A. S. HANNABERRY
Box 16, Roxbury, 19, Mass.

Pristatome Alų ir Toniką

Mes turime 11-kos rūšių alaus ir įvairių tonikų. Mes alų ir toniką pristatome vestuvėms, į namus, krikštynoms, parėms ir piknikams. Patarnavimas skubus ir mandagus. Saukite:

BORIS BEVERAGE CO.

J. ARLAUSKAS — J. SKENDELIS, Savininkai
220 E St., Tel. SOU 3141, So. Boston, Mass.

GREITAS ir PUIKUS PATARNAVIMAS
Naujame Elegantiškame Grožio Žavėjančiame
CASPER BEAUTY SALONE
SPECIALIAI
Dėl PERMANENT WAVE ir PLAUKŲ DAŽYMO

Casper's Beauty Salon

738 E. Broadway — So. Boston 27, Mass.
Tel. SOU 4645
Atidaryta nuo 8:30 val. ryto iki 6 val. vakare.

Išvyksta į Tarnybą

Pirmadienį, liepos 31 d., ryte, priimtas į Dėdės Samo Laivyną Petras Kumpa, gyv. Dorchester, Mass. Išvyksta rugpiūčio 1 dieną. Įdomu pastebėti, kad išvykimo diena tai jo gimtadienio diena. Pasisekimo!

Lietuvio Kareivio Laiškas Iš Romos

Šiomis dienomis p. V. Pečiukoniene, gyv. So. Bostone, gavo laišką nuo savo sūnaus kareivio iš Romos, Italijos. Karys Jonas Pečiukonis, būdamas Romoje, aplankė Vatikaną ir buvo šv. Tėvo, Popiežiaus Pijaus XII audijencijoj. Jis džiaugiasi gavęs progą pamatyti Katalikų Bažnyčios vadą ir jį nufotografuoti.

Šv. Tėvas, Pijus XII kalbėjęs su amerikiečiais kareiviais dešimtį minučių ir suteikė palaiminimą.

Karys Jonas prisiuntė savo mamytę iš Romos įvairių dovanėlių — medaliukėlių ir kitokių, taipgi ir savo broliui. Kada jis nuėjo į šv. Petro baziliką, tai ten vadai jiems viską parodė ir išaiškino, kuo jie visi buvo labai susidomėję. Taipgi aplankė ir kitas istorines vietas Romoje. Pareiškęs praktiškų patarimų savo broliui, linkėjo savo mamytę ir broliui Dievo palaimos.

Pavogė Greivio Automobilio—Vagilių Suavo

Sekmadienį, liepos 30 d. pavogė p. T. Greivio, gyv. 948 E. Broadway, automobilį, kuris stovėjo ant Silver St.

Policija, gavus žinią apie auto pavogimą, tuojau pamatė važiuojant Old Colony Ave. link Dorchester'io. Pradėjo vyti. Vagilius, atvažiavęs prie Uphams Corner, Dorchester, neteko kontrolės ir automobilius trenkė į kitą automobilį, o po to atsimušęs trenkė į elektros stulpą. Vagilius išsoko iš automobilio ir bėgo, bet policija jį sugavo. Sugautasis, kaip policija paduoda, yra James W. Frane, 21, gyv. 202 W. 7th St., So. Boston.

Žodynas

"Darbininko" administracijai pavyko gauti iš Anglijos Lietuviškai-Angliškai ir Angliškai-Lietuviškai žodyną. Žodynas turi 333 puslapius, stipriais audeklo aparais, kaina \$6.00. Užsakymus su money orderiu siųskite — "Darbininkas", 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

DIAMOND CAFE

Jauki vieta užteiti ir maloniai praleisti laiką su draugais ir pažįstamais.

Patarnavimas kuogeriausias.

305 W. Broadway So. Boston, Massachusetts

Geriausia Užėiga Vyrams ir Moterims yra SOUTH BOSTON CAFE

VINCAS BALUKONIS, Savininkas

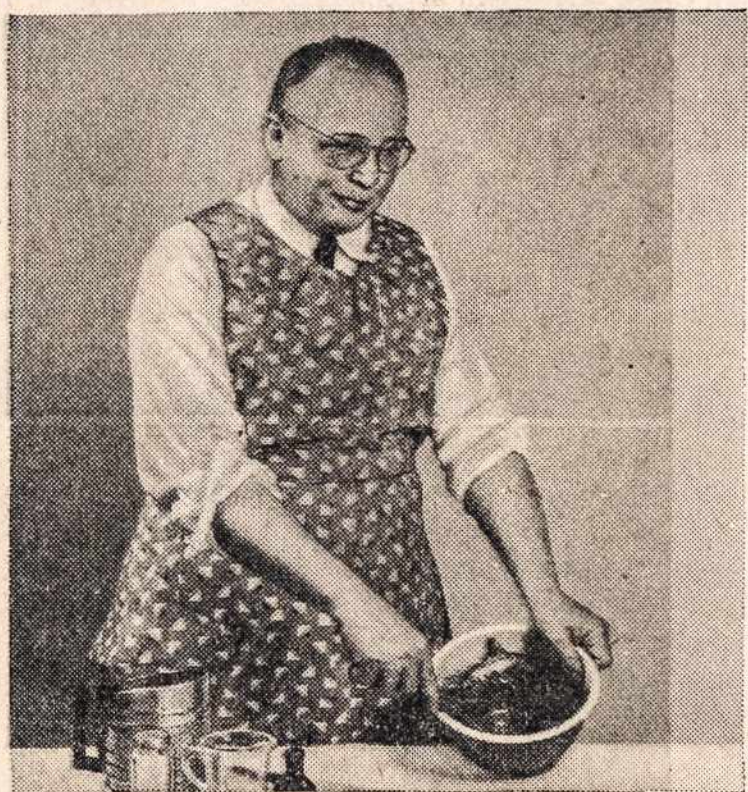

Pagamina gerus lietuvišku pietus, užlaiko geriausį alų, vyną ir degtinę, ir visiems draugiškai ir mandagiai patarnauja.

258 West Broadway, South Boston, Mass.

Dad Makes a Cake!

Fun in the kitchen—that's Dad making his favorite cake, "One Bowl Chocolate," now that he has found out how easy it is to whip up a cake in two easy mixing steps—cake that looks and tastes like a million! And does he enjoy surprising the women-folks with his luscious, perfect cakes! Richer tasting cakes with such soft melting texture! Here's how—clip the recipe, and try it yourself!

One Bowl Chocolate Cake

Pour ½ cup boiling water over 2 ounces chocolate (cut in pieces) in mixing bowl and stir until melted. While chocolate mixture is cooling, measure other ingredients.

Dry Ingredients	Liquid Ingredients
1 cup sifted cake flour	½ cup milk (sour or sweet)
1 cup sugar	1 teaspoon vanilla
1 teaspoon salt	1 egg, unbeaten
½ teaspoon soda	
¼ cup Spry	

Step 1. Mix dry ingredients with chocolate mixture. Sift flour, sugar, salt, and soda into mixing bowl containing chocolate mixture. Drop in Spry. Beat until smooth—about 100 strokes. Scrape bowl and spoon, and mix well.

Step 2. Add liquid ingredients: beat and blend. Add milk, vanilla, and egg and beat until smooth. Again scrape and mix. Bake in Spry-coated 8 x 8 x 2-inch pan in moderate oven (350° F.) 35 to 45 minutes. Frost with Penuche Nut Frosting.

Penuche Nut Frosting

Into saucepan, put 1 cup brown sugar (firmly packed), ¼ cup milk, ¼ cup Spry, ¼ teaspoon salt. Bring slowly to a full rolling boil, stirring constantly, and boil 1 minute. Add ½ teaspoon vanilla and beat until thick enough to spread. If the frosting becomes too thick, add 1 teaspoon cream. Add ½ cup nuts.

KĄ KALBA LIEPSNOJANČIOS ŽVAKĖS

Liturgija (bažnytinės apeigos) tai yra be galio prasminga nežemiško grožio mokykla. Tik išsiūre kime, tik išjauškime kiekvieną smulkmeną, o sielai rasime nepaprastai galingo peno. Šį kartą pasiklausykim tik ką kalba liepsnojantios žvakės ant mūsų altorių. Vaikinių švyturių ir aliejinių lemputių vartojimą įvairių pamaldų metu jau mini Senasis Testamentas (pavyzdžiui, Lev. 6 sk., II ir III Mozės knygos).

Žvakių vartojimą Bažnyčios liturgijoje iššaukė pats reikalas. Pirmaisiais krikščionybės amžiais krikščionys dėl smarkių persekiojimų buvo prisielai slapstyti. Jie savo pamaldomis rinkdavosi nakties metu dar prieš aušrai ir urvus ir požemius katakombomis vadinamus. Žinoma, čia be žvakių ar žibintuvų apsieiti jokiū būdu negalėjo. Evangelistas šv. Lukas Apaštala Darbuose (20 sk. 7 eil.) rašo, kad buvo daug žiburių tame kambaryje, kur šv. Paulius, norėdamas kitą dieną iškelti, labai nutęšė šneką.

Vėliau nušvitus laisvės saulei ir liovusis tekėti kankinių kraujui, — ir Bažnyčia paliko per tris ilgus amžius pamėgtas katakombas. Ji išliko, lyg tas grūdas ilgą laiką žemėje išbuvęs, visu savo didingumu į viršų.

Žvakės tuomet jau neteko savo pirmosios reikšmės. Didysis Bažnyčios vyras šv. Jeronimas apie 400 metus buvo aplankęs visą Galiją, beveik visus vakarus, kaip ir Rytus, kur jis gyveno, ir štai ką užtikto. Jo liudijimu, Rytuose deginamos žvakės ir diena, dėl papročio degti naktį. Vakaruose to nematyti. Visose Rytų bažnyčiose tai daroma Evangelijos skaitymo metu, kaip ženklas džiaugsmo ir dieviškos šviesos. Tai reiškę privalomą pagarbą šv. knygai, nešančiai šviesą į žmonių tamsybes.

Apie žvakių vartojimą jau tariasi šiaurinės Afrikos vyskupai Kartagos Santarijoje (398 metais). Izidorijus Sevilijietis jau tuomet aiškino, jog "žvakių šviesa mums primena tą šviesą, apie kurią kalba Evangelija, sakydama:

Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ateinantį į šį pasaulį". Iprotis plito. Tais pačiais sumetimais pradėta žibinti ir visos šv. Mišių aukos metu, priminti žmonijai, kad ji turi matyti ir kreipti dėmesį į Kristų, Kuris yra čia pat ant altoriaus ir tikroji pasaulio šviesa. 12 amžiuje jau galutinai buvo įsakyta uždegti žvakės per visas Mišias.

Ir visose kitose apeigose bei pamaldose žvakės įgijo pilietines teises. Paminėtinai krikščionys. Tai gal seniausias įprotis krikščioniesiems laikyti rankoje žvakę. Pagal šv. Kirilą Jeruzalietį (apie 350 m.), "tai yra simboliai tikėjimo, kurį jie turi rūpestingai išlaikyti". Šv. Grigalius Nazianzietis yra pasakęs dvi gražias kalbas, kur jis vaizduoja medžiaginę šviesą, kaip simbolį dieviškosios šviesos, kuri turinti pripildyti žmonių protus.

Yra daugiau tūkstanties metų, kai laiminama ir iškilmingai uždegama velykinė žvakė. Toledo IV susirinkimas (633 m.), Ispanijoje, peikė bažnyčias, kurios nesilaikė šios apeigos ir kurios klausė, kodėl tai turėtų daryti. Susirinkimas atsakė: "Tam, kad šios šviesos palaiminimas verstų apmąstyti švenčiausią Prisikėlimo paslaptį", t. y. šviesų naujo Jėzaus gyvenimo spindėjimą.

Nuo IV šimtmečio į amžinybę nukeliavusių tikinčiųjų palaikai buvo lydimi į bažnyčią su daugybe degančių žvakių. Taip buvo lydimas jau apaštalas šv. Paulius, Konstantinas Didysis, kuris suteikė laisvę Bažnyčiai, šv. Ciprijonas ir kiti. Tuo norėta pažymėti, kad jie buvo tikri "šviesos sūnūs".

Kodėl Bažnyčia taip mėgsta šviesą? Mat, visų pirma, jau pats šv. Raštas Dievą vadina šviesa (Išminties kn. 7, 26). Ir Išganytojas vadinamas "šviesa pagonims apšviesti" (Luk. 2, 32), "pasaulio šviesa" (Jo. 8, 12). Paulius sako, kad Dievas gyvena "neprieinamoje šviesoje" (I Tim. 6, 16). Tai "šviesa iš šviesos", kaip Ji išpažįsta Bažnyčia. Tai deginančioji "ugnis" (Žyd. 12, 29). Taip pat ir pirmieji krikščionys mėgdavo kryžiaus formoje žymėti du graikišku žodžiu "ZOE" (gyvenimas) ir "FOS" (šviesa). Tai buvo Kristaus ištikimųjų ženklas. Ir Dievo žodis, kurį skleidė pasaulyje apaštalai ir tikintieji turėjo, lyg toji šviesa, visas stambeldybės ir netikėjimo tamsumus prašalinti. Šv. Paulius todėl ragina visus Kristaus sekėjus, kad jie elgtųsi "kaip šviesos vaikai, nes šviesos vausiai apsieiškia visokiu gerumu, teisybe ir šviesa" (Efez. 5, 8-9). Tikrai, koks gražus tas žvakių pamokslas: mylėti tiesą ir kovoti prieš melą! Ir mes turime tapti "šviesa ant kalno!"

Bažnyčioj deginamos žvakės yra iš vaško padarytos, ar bent su didesne ar mažesne vaško priemaiša. Vašką bitės sunėšia iš nekalto lauko žiedų. Šis vaškas, kuris turės degti Dievo garbei, vaizduoja di-

džiausios nekaltybės Mergele Mariją, iš kurios kilo tikroji "Pasaulio šviesa". Išganytojas. Tas vaškas, kuris vėliau pavirsta ugnim, turi ir visiems tikintiesiems priminti, kad jų prigimties dėmės turi būt sudegintos šv. Dvasios malonės ugnyje.

Bet žvakės, šviesdamos prie altoriaus, nyksta. Tuo jos ir mus ragina per visą savo gyvenimą ne tik spinduliuoti savo artimiausioje aplinkoje Kristaus šviesą. Kl. P. M.

Svečiuose Pas Tėvus

Pirmadienį, "Darbininke" atsilankė merchant - marine karys Alfonsas Averka, pp. Jono Averkų sūnus, gyv. Dorchester, Mass. Jis pasipasakojo, kad dalyvaus didžiojoje invazijoje, Normandijoje, Prancūzijoje. Su juo atėjo palydovu mokytojas Pranas Galinis ir priminė, kad Alfonsas yra matęs ir nacių leidžiamus robotus.

Alfonsas po kelių dienų pasisveičia grįžta atgal į savo paskyrimo vietą. Pasisekimo!

IVAIRŪS SKELBIMAI

REIKALINGA Wellesley Kolegijoje dirbti virtuvėje moterims, antra virėja-jas, kloti lovoms moterims, dirbti kuknioje vyrai. Turi mokėti angliškai. Darbas nuolatinis. Vietos atsidaro nuo rugpiūčio m. Atsiųskite Personal Office, Green Hall, Wellesley, 0320. (31-1)

REIKALINGA Stitches — kariškas darbas. Gali gerą algą užsidirbti. Gausi algą besimokindamas. Pašaukite: Commonwealth 0296, 680 Beacon St., Bostone. (31)

PARSIDUODA šešių familijų namas po 3 ir 4 kambarius. Visi įtaisymai, vonos, baltos sinkos. Parduosiu pigiai. Atsiųskite pas savininkę: Mrs. J. Jadvišius, 122 Sylvia St., Arlington, Mass. Tel.: Arlington 4036-J.

Išnuodijame Blakias Tarakonus, Žiurkes

ir kitokius gyvūnus.
Hanna Exterminating Co.
Box 16,
143 Dudley St.
Roxbury 19, Mass.

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus

MOTERIS PAGELBININKĖ
Lietuvių Graborius ir Balsamuotojas
Turi Notaro Teises
254 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.
Tel. SOUTH Boston 2590
Sūnaus gyvenamoji vieta —
838 Dorchester Ave.
Tel. COLUMBIA 2537

CASPER

FUNERAL HOME
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius ir Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia šermentis Dykal
Tel. SOU Boston 1437
SOU Boston 3960

ZALETSKAS

FUNERAL HOME
564 East Broadway
SOUTH BOSTON, MASS.
D. A. Zaletskas, F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį
Koplyčia šermentis Dykal
NOTARY PUBLIC
Tel. SOU Boston 0815
SOU Boston 2609

TAIP LENKIASI DIDŽIAUSI DAINIAI PRIEŠ MARIJĄ!

Visais laikais švč. Panelės kilnumas ir Jos sielos skaitumas pritraukdavo prie savęs visų žmonių širdis. Bet labiausia ji sužadavo žmones, kurie yra ypatingai jautrūs, bet kokiai grožybei.

Štai kad ir didysis vokiečių rašytojas Goethe. Juk jis tikrai nesijautė mūsų Bažnyčios sūnumi. O vis dėlto jis negalėjo atsilaikyti prieš tą grožį, kuris glūdi Marijos sieloje. Savo išrasėjusiam "Fausto" veikale Goethe skiria Dievo Motinai gražiausias maldas. Tos poeto maldos rodo, su kokia pagarba Goethe žiūrėjo į tą Moterį, kuri visiems katalikams yra tokia brangi ir miela. Kartu Goethe čia viešai atsisako nuo protestantų vienpusiškumo, kuris apleidžia Motiną, norėdamas garbinti vien tik Sūnų, bet užmiršta, kad tik tas gerbia Sūnų, kuris gerbia ir Jo Motiną!

Jeigu jau šių laikų sustabmeldėjusio pasaulio dainius su tokia didele pagarba lenkiasi prieš švč. Panelę, tai juo daugiau turime laukti, kad didžiausias katalikas poetas Dantė, kartu ir vienas iš didžiausių visų amžių dviosios galūnių, svarbiausiam savo veikale duotų jai tą vietą, kuri jai pritinka. Ir iš tikrųjų, Dantė galima vadinti garbingiausiu ka-

talikų pasauližiūros dainiumi.

Jo "Dieviškoji Komedi-ja" yra Dantės keliavimas per Dievo karalystę. Tai atvaizdavimas pačios Dievo karalystės esmės, kaip ji iškyla teisingume, skaidrinime ir laimėje. Bet jei yra karalystė, tai kokią vietą joje užims Marija, jeigu ne jos karalienės ir valdovės vietą? Tai yra viduriniams amžiams taip įprasta mintis: Marija yra mūsų ponios mūsų valdovės, Madona, Notre Dame. Todėl ir Dantė sukviečia apdinti tą Karalienę visus dangaus šventuosius: "Aš mačiau su išskėstais sparnais daugiau kaip tūkstantį angelų, kiekvieną kitokio šviesumo ir sugebėjimo, reiškiančius jai pagarbą". Prie jos yra ir visi Senojo bei Naujojo Įstatymo šventieji. Jie yra Dievo karalystės kunigaikščiai. O Marija jų karalienė. Ir pats Dantė laikė savo ne kuo kitu, kaip tiksliai pasiaukojusiu karžygiu. Kad poetas pasirinko Mariją savo Valdovę, rodo tikrai kilnaus vyro galvojojimo būdą, kurio renkasi tokį idealą. Nes tikrai kilnus žmogus gali artintis prie karalienės, tiktai jautrus ją suprasti. Tai Marijos pagarba paveikia Dantę taip, kad jis savo kelionėje per Dievo karalystę prie Marijos yra

Aukštai skrajojanti misijonieriai, kurie pasirenge kiekvienu momentu skristi į Japoniją su savo rūšies misija. Šie misionieriai susideda iš lakūnų, sausumos kariautojų ir jūrininkų. Įvairūs jų vienetai nuolat lavinasi savo darbui ir vieną gražią dieną jie sutartinoj misijoj aplankys Japoniją. Paveikslas parodo ir jų ūpą, kuris pasireiškia dideliu entuziazmu.

vedamas ne savo mylimosios Beatricės, bet didžiausio vidurinių amžių švč. Panelės garbintojo, šv. Bernardo. Nebetinka, kad žemiškos meilės šešėlis rodytųsi ten, kur viešpatauja skaisčiosios meilės Motina. Taip prieš Dantę atsistoja Marija visame savo kilnume.

"Dieviškoje Komediijoje" Dantė aprašo savo kelionę po Dievo Karalystę, kaip jis išsivaduoja iš nuodėmės pančių, atpalaiduoja savo širdį nuo viso, kas ją riša prie žemiškų dalykų, ir kaip, pagaliau, jis pasiekia palaimintą dangaus regėjimą. Einama nuo pragaro vartų, ant kurių parašyta "Pro mane įžen-giama į skausmingųjų miestą", iki paslaptingo švč. Trejybės veido. "Taip žiūri mano dvasia su didžiausiu dėmesiu, be jokio nukrypimo, sužadėta ir vis labiau tuo regėjimu užsi-degdama". Ir čia reikalinga Marija! Dainiui ir kiekvienam žmogui, keliaujančiam su juo, ji turi rodyti kelią ir jį stiprinti. Bažnyčios prašoma, ji siūnia senovės poetą Virgilijų, kad

jis vestų dainių per pragarą ir skastyklą. Virgilijus jam sako: "Danguje yra kilni moteris, kuri, gailė-damos pasmerktųjų, pas kuriuos aš tave vedu, ten aukštybėje sušvelnina teismo kietumą". Todėl ir Dantė kreipėsi į ją, kai turėjo daryti paskutinį didelį žingsnį — norėdamas pakilti į švč. Trejybės regėjimą. Šv. Bernardas ragina jį: "Kad tu nepultum, nors ir tikiesi greitai lėk-sias į priekį, pritinka, kad tam išgytūm malonę malda". Nors ta malonė—švč. Trejybės regėjimas dan-guje yra aukščiausias visų žmonių gyvenimo tikslas, bet Marija yra tokia galin-ga, kad prašantiems tos malonės galėtų tarpininkau-ti. "Valdovė, tu esi tokia didelė ir galinga! Trokš-ti malonės be tavęs reikš-ti tą patį, kaip norėti skris-ti be sparnų!.. Tavo geru-mas ne vien tik besimel-džiančiam ateina į pagalbą. Ne, jis moka maldau-jančiam dažnai užbėgti net už akių!" Ji juk geriau pažįsta mus negu mes pa-tys save. Ji geriau ir žino, ko mums reikia. Todėl

"pasigailėjimas ir prakil-nybė gyvena tavo sieloje. Tavyje glūdi gailėstingumas; tavyje sujungtas kiekvienas gėris, kuris tik yra kuriame nors kūrin-yje". Ir iš tikrųjų, krinta šydas nuo jo akių, jo žvil-gis sustiprėja, kai Marija maldaudama pakelia savo akis į švč. Trejybę, ir Dan-tė laimingas paskęsta Die-vo regėjime.

Ir paskutinė "Dieviško-sios Komediijos" giesmė poetiškai iškelia visų mū-sų šūkį: Per Mariją prie Jėzaus, prie Dievo! Ir, Dantės paskutiniiais žo-džiais tariant, "prie Mei-lės, kuri valdo saulę ir kitas žvaigždes!" S. J.

Ar ne pauliniškas uolu-mas! Tik palyginkime su Tautų Apaštalo žodžiais: "Jie yra Kristaus tarnai, aš daugiau: daugiau pakė-liau darbų, daugiau kalė-jimų, kirčių be galo, buvau dažnai mirties pavojuose... dažnai kelionėse, pavojuose upių, pavojuose galva-žudžių, pavojuose nuo vientaučių, pavojuose nuo pagonių pavojuose miestuose, pavojuose tyruose, pavojuose ant jūros, pavojuose tarp netikrų brolių, varge ir skurde, daugelyje budėjimų, alkyje ir troški-

me, daugelyje pasninkų šaltyje ir nuogume..." (Kor. 11, 23-27).

Nauja Maldaknygė

Ką tik išėjo iš spaudos kun. Pr. M. Juro nauja maldaknygė— RAMYBĖS ŠALTINIS. Tai graži ir maloni maldaknygė. Ji turi 544 pusl., juodais odos apdarais, apskritais auksuotais kraštais. Kaina — \$2.75.

Prieš pusmetį kun. Pr. M. Juras buvo išleidęs DIDYSIS RAMYBĖS ŠALTINIS 787 pusl., kurios jau nedaug beliko — labai sparčiai išsipardavė.

Norintieji gauti naują maldaknygę — RAMYBĖS ŠALTINIS, kreipkitės į "Darbininką", 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

Gai Dar Nepareina į Tautos Namus Gražiausias Dvasinio Turinio Mėnesinis LAIKRAŠTIS

"ŽVAIGŽDĖ"

Tai ilgai nebelaukite! Mes nesilome ir neperšame "Zvaigždės". Norime tiesa pabrėžti. Štai ji: pamėgino "Zvaigždę" vieneriems mėnesiams jau nebeneri su ja skaityti. Šiuos žodžius nevienas iš skaitytojų pasakė.

"ŽVAIGŽDĖ" žinokite yra švč. Jėzaus širdies lais-ras! Tas vienas jau daug reikiš- Maldas Apaštalavimas kito ne man-ris turėti, kadangi šis laikraštis V-SUS M. A. narių reikalus aprūpin- skleidėjais tai platinkite ir raginkite kitus skaityti 1944 metais

"ŽVAIGŽDĖ" metams — \$1.00 Jėzaus širdies spalvuotas Pavaiš-ias 50 centų; Maldas Apaštalavim-įstatai — 50 centų.

Adresas: ŽVAIGŽDĖS Administracija, 488 E. Seventh St., So. Boston (27), Mass.

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS PO GLOBA MOTINOS ŠVČ.
Pirmininkė — Eva Markišienė, 625 E. 8th St., So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 1298.
Vice-Pirmininkė — B. Gallišienė, 8 Winfield St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Ona Ivaškienė, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — B. Čunienė, 29 Gould St., W. Roxbury, Mass. Tel. Parkway—1864-W
Edininkė — Ona Staniulūtė, 177 West 7th St., So. Boston, Mass.
Tvarkdarė — Ona Mizgirdienė, 948 E. Broadway, S. Boston, Mass.
Kasos Gl. — Elzbieta Aukštikalnytė, 110 H St., So. Boston, Mass.
Draugija savo susirinkimus laiko kas antra antradienį mėnesio, 7:30 val vakare, Parapijos salėje, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Visais draugijos reikalais kreipkitės neprotokolių raštininkė

ŠV. JONO EV. BL. PAŠALPINĖS DRAUGIJOS VALDYBA
Pirmininkas — Juozas Švagžys, 601 6th St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmininkas — Pranas Tuleikis, 702 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Jonas Gilneckis, 5 Thomas Pk., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Aleksandras Ivaška, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Edininkas — Stasys K. Griganavičius, 699 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Maršalka — Jonas Zaikis, 787 E. Broadway, So. Boston, Mass.
Draugija laiko susirinkimus kas tre-čią sekmadienį kiekvieno mėnesio, 2 val. po pietų Parapijos salė, 492 E. 7th St., So. Boston, Mass.

Jeigu teisybė, tai šios mergaitės reikalauja iš šio pono prižado susitikti su jomis Berlyne dėl suorganizuojamo ten "Victory Club". Kad ir maloni kompanija, bet sąlygos matomai išdildė šypseną ant veido.

Užsisakykite Toniko Pas Mus
Pristatom geriausį toniką Piknikams, Vestuvėms, Krikštynomis ir visokiems Parengimams.
Kainos prieinamos.

Myopia Club Beverage Co.

Grafton Ave., Islington Mass.
Tel. Dedham 1304-W
PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

NEW BRITAIN, CONN.

Kardok

TAVERN

HARTFORD AVE., IR NORTH ST.

Geriausi alūs dideliais stiklais.

Patarnavimas malonus ir mandagus. Visus nuosirdžiai kviečia

ANTANAS KARDOKAS, savininkas.

"Ir Šviesa Ir Tiesa Mūs Žingsnius Telydi"

"Neapsakoma yra nauda raštų, skleidžiančių žinias, šviečiančių ir dorinančių žmonių gyvenimą; dėl to visi skaitymo bei rašymo mokslo, kaip be galo naudingą, platina, kiek įmanydami. Kaip bendravimas su šviesiais, dorais žmonėmis yra gyvenimo mokykla, taip ir skaitymas gerų raštų yra geriausias pamokymas; ne žinau, kokiū būdu sėkmingiau jus raginus skaityti geras knygas ir laikraščius", skaitome Panevėžio Vyskupo 1927 m. ganytojiško rašto žangoje.

Gal gražiausio pasiraginimo būti uoliais gerosios spaudos platintojais rasime mūsų spaudos draudimo laikotarpyje. Štai kaip graudžiai pasakojasi knygnėšys A. Bataitis:

"Man kalėjime būti neteko, suimtas irgi nebuvau, bet teko slapstytis ar, nešulėję pаметus, bėgti ir ton vieton daugiau nebe-grįžti. Pavojus būdavo dieną ir naktį; niekad žmogus ramybės neturėjai. Reikėdavo toli keliauti per laukus, per miškus, per balas, be kelio, biariu oru, ir dar su nešuliu. Vis, rodės, nesunku buvo, kad tik platintum šviesą tėvynėje. O žmonės tamsūs; dabar tokių nesusipratėlių daug mažiau..."

40 Lietuviškų Atviručių Albumėlis

"Darbininke" galima gauti gražių spalvotų lietuviškų atviručių albumėlis. Atviručių turinys:
1. Lietuvos ženkl. — Vytis; 2. Zemaičių ženkl. — Meška; 3. Gedimino ženkl. — Stulpai; 4. Vytauto ženkl. — Skydas; 5. Vilnius; 6. Kaunas; 7. Gardinas; 8. Šiauliai; 9. Marijampolė; 10. Geranainys; 11. Telšiai; 12. Jurbarkas; 13. Vieksniai; 14. Ariogala; 15. Kernava; 16. Rodūnė; 17. Rietavas; 18. Alytus; 19. Babtai; 20. Ašmena; 21. Skirsnemunė; 22. Baisogala; 23. Vilkaviškis; 24. Kalvarija; 25. Daršiniškis; 26. Pūnia; 27. Suvalkai; 28. Biržai; 29. Raseiniai; 30. Seduva; 31. Veliuona; 32. Žiezmariai; 33. Kedainiai; 34. Maišiogala; 35. Lyda; 36. Zasliai; 37. Valkininkai; 38. Daugai; 39. Plungė; 40. Balninkai.
Visas albumėlis, kuriame tilpsta 40 atviručių parsiduoda po 60c. Užsakymus siųskite:

"Darbininkas" 366 W. Broadway, So. Boston, Mass

Dėdės Samo karys inspektuoja užimtą robotų stotį, kur nors Prancūzijoje iš kurios naciai leidžia raketines didžiules bombas ant Anglijos.